

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Den nugældende landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. er vedtaget i 1994 og senere ændret ved landstingslov nr. 6 af 12. juni 1995 (Tilsynsrådet), landstingslov nr. 8 af 14. november 2004 (Økonomiudvalgets øgede kompetence) og landstingslov nr. 19 af 20. november 2006 (Telemøder). Landsstyret ønsker med dette lovforslag at indarbejde ændringerne i 1 samlet landstingslov.

Endvidere har Landsstyret benyttet lejligheden til i foråret 2007 at afholde et arbejdsseminar med erfarne kommunaldirektører og De grønlandske Kommuners Landsforening (Kanukoka). På arbejdsseminaret er hele den nugældende landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. gennemgået, og de fremførte erfaringer er indarbejdet i lovforslaget.

Videre har et foreløbigt udkast til loven været i høring hos Kanukoka og i kommunerne.

Høringssvarene gav anledning til at lade lovforslaget underkaste endnu en administrativ behandling. Kommunernes og Kanukokas forslag til ændringer i det oprindelige udkast er i vidt omfang indarbejdet i nærværende forslag.

Et forslag til landstingslov om den kommunale styrelse blev under indeværende samling fremsat af Landsstyret (EM 2008/61). På baggrund af en betænkning af Landstingets Midlertidige udvalg vedr. Strukturreformen valgte Landsstyret dog at tilbagetrække forslaget, med henblik på indarbejdelse af en række anbefalinger fra udvalget. Nærværende forslag imødekommer størstedelen af udvalgets ønsker.

Kompetencefordelingen mellem sektortilsynet, som udføres af Indenrigskontoret og Tilsynsrådet er i den nugældende landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. uklar, hvilket har givet anledning til en del problemer for Indenrigskontoret i forbindelse med tilsynet med kommunernes administration. Landsstyret foreslår derfor i lovforslaget en klar opdeling af henholdsvis sektortilsynet og Tilsynsrådets kompetencer.

Landsstyret har desuden kritisk gennemgået den nugældende landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. med henblik på at gøre lovgivningen mere overskuelig og tilgængelig.

2. Lovforslagets indhold

2.1 Almindelige bestemmelser

De almindelige bestemmelser vedrørende kommunernes styrelse reguleres i dette kapitel. Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser. Der foreslås konsekvensrettelser som følge af den vedtagne landstingslov om strukturreform af den kommunale sektor. Ligesom det foreslås, at den tidligere formålsbestemmelse flyttes fra selve lovteksten til bemærkningerne.

2.2 Kommunalbestyrelsen

Antal kommunalbestyrelsesmedlemmer i de enkelte kommuner og kommunalbestyrelsernes konstituering reguleres i dette kapitel.

Endvidere reguleres kommunalbestyrelsernes arbejde. Vederlæggelsesbestemmelserne er i forslaget flyttet til et nyt selvstændigt kapitel (kapitel 8). Se herom i afsnit "3.8 Vederlag".

Landsstyret finder det vigtigt, at der med de fremtidige store kommuner er større åbenhed om kommunalbestyrelsernes arbejde, og foreslår derfor en udvidet adgang til, at de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer kan gennemse det sagsmateriale, der ligger til grund for behandlingen i kommunalbestyrelsen. Desuden foreslår Landsstyret indsat tidsfrister for, hvornår dagsorden og sagsmateriale til kommunalbestyrelsens møder skal fremsendes til medlemmerne.

2.3 Borgmesteren og viceborgmesterens virke

Som en konsekvens af Landsstyrets ønske om større gennemsigtighed i den kommunale forvaltning foreslår Landsstyret indsat en regel om, at borgmesteren efterfølgende orienterer kommunalbestyrelsen om afgørelser i sager, som ikke tåler udsættelse eller ikke giver anledning til tvivl.

Den øvrige regulering af kapitlet om borgmesteren foreslås videreført med konsekvensrettelser, som følger af den vedtagne landstingslov om strukturreform af den kommunale sektor og intentionen om en mere overskuelig og letlæselig lovgivning.

2.4 Udvalg med videre

Landsstyret foreslår, at reglerne om udvalgsarbejde i kommunalbestyrelserne alene ændres med de konsekvensrettelser, der følger af den vedtagne landstingslov om strukturreform af den kommunale sektor. Endvidere er der foretaget rettelse med henblik på intentionen om en mere overskuelig og letlæselig lovgivning.

2.5 Kommunens økonomiske forvaltning

Landsstyret foreslår, at leje og leasing indsættes i reguleringen på lige fod med lån, garantiforpligtelser samt øvrige eventualforpligtelser. De nuværende kommuner har i stadig højere grad ønsket at anvende leje- og leasingaftaler i forbindelse med den økonomiske forvaltning. Landsstyret finder det derfor nødvendigt at lave en ens regulering af, hvornår leje- og leasingaftaler kan tillades, således at det ikke vil være kommunalbestyrelses konkrete ansøgning, som er afgørende for, om leje- og leasingaftaler tillades.

Under hensyn til de fremtidige kommuners størrelse og dermed større kompleksitet i den økonomiske forvaltning foreslår Landsstyret, at det fremover alene skal være statsautoriserede revisionselskaber, som foretager revisionen af kommunernes regnskaber.

Den øvrige regulering af kapitlet foreslås videreført med konsekvensrettelser, som tidligere anført.

2.6 Bygdebestyrelser

Landsstyret foreslår, at der fremover skal etableres fælles bygdebestyrelser for 2 eller flere bygder. Landsstyret er dog opmærksomt på, at der kan være specielt folkerige eller afsides liggende bygder, for hvilke det vil være forbundet med store vanskeligheder at indgå i et sådant fællesskab. Landsstyret foreslår derfor en dispensationsadgang for disse bygder.

Landsstyret ønsker endvidere at fastslå, at bygdebestyrelserne arbejder på delegation fra kommunalbestyrelsen og foreslår derfor indsat en regulering af kommunalbestyrelsernes tilsynsforpligtelse med bygdebestyrelsernes forvaltning.

2.7 Tilsyn

Landsstyret ønsker som tidligere nævnt at skabe mere klarhed over tilsynsforpligtelsen med kommunernes forvaltning. Landsstyret foreslår derfor en adskillelse af reglerne om sektortilsynsmyndigheden og Tilsynsrådet.

Sektortilsynet foreslås udført af Indenrigskontoret, som har den daglige kontakt til kommunerne og derved også mulighed for at følge med i den daglige forvaltning.

Sektortilsynet med kommunernes styrelse vil endvidere ved denne ændring ligestilles med sektortilsynsmyndighederne på de øvrige Landsstyreområder.

Landsstyret foreslår, at Tilsynsrådet først involveres i det kommunale tilsyn på det tidspunkt, sektortilsynet finder, at der for eksempel er grundlag for at sanktionere en overtrædelse af lovgivningen.

Bygdebestyrelserne arbejder på delegation fra kommunalbestyrelsen. Det vil derfor være kommunalbestyrelsen, som i forhold til bygdebestyrelserne har tilsynet med, at der forvaltes inden for delegationen.

Sektortilsyn og Tilsynsråd vil alene beskæftige sig direkte med kommunalbestyrelsens forvaltning.

2.8 Vederlag

Landsstyret har ønsket at samle alle vederlagsbestemmelser vedrørende kommunalbestyrelsesmedlemmer i et kapitel for på denne måde at skabe et større overblik over bestemmelserne.

Landsstyret foreslår med lovforslaget, at forhandlingsretten for kommunale lønninger fortsat er hos Kanukoka og Landsstyret.

2.9 Sanktioner og erstatning

Landsstyret foreslå, at de gældende sanktions- og erstatningsbestemmelser videreføres. Bestemmelserne er samlet i et kapitel med henblik på intentionen om en mere overskuelig og letlæselig lovgivning.

2.10 Ikrafttrædelse

Lovforslaget foreslås sat i kraft samtidig med, at kommunesammenlægningen bliver en realitet 1. januar 2009.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De færre kommuner vil betyde en effektivisering af driften og dermed en større kvalitet i opgaveløsningen. Endvidere vil de større enheder have mulighed for at skabe et bedre fagligt miljø, som både vil kunne tiltrække og fastholde kvalificeret arbejdskraft og dermed sikre hurtigere sagsbehandling samt større gennemsigtighed i forvaltningen og dermed sikre en forbedret retssikkerhed for borgerne.

De større kommunale enheder skal forberede opgaveudlægningen fra Hjemmestyret fra 2009. Det er Landsstyrets forventning, at en udlægning af rene driftsopgaver fra Hjemmestyret til kommunerne vil betyde, at opgaveløsningen kommer tættere på borgerne og dobbeltadministration undgås.

Forslaget forventes ikke at have betydning for arbejdsbyrden i kommunalbestyrelsen og internt i kommunen, ligesom der ikke forventes merudgifter som følge af forslaget. Dog er der ikke foretaget beregning på de økonomiske konsekvenser af den udvidede ret til barselsorlov for medlemmer af kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Kommunerne får en mere central placering og vil samtidig få en ny rolle, som borgernes hovedindgang til den offentlige sektor. Lovforslaget er en fortsættelse af arbejdet med strukturreformen og vil komme til udtryk i form af en decentralisering og styrkelse af borgernes retssikkerhed.

Dette vil for den enkelte borger betyde en lettere adgang til de relevante myndigheder, samt en hurtigere og smidigere sagsbehandling af fagligt kompetente medarbejdere og derved også en større retssikkerhed for den enkelte borger.

7. Evt. andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ingen andre væsentlige konsekvenser.

8. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre

Lovforslaget knytter sig til reformen af den kommunale sektor, som blev igangsat med landstingslov om strukturreform af den kommunale sektor (EM 2007/30). Landsstyret finder, at lovforslaget sammen med de øvrige initiativer igangsat efter Selvstyrekommissionens anbefalinger kan medvirke til en mere selv bærende økonomi. Landsstyret finder endvidere, at Grønland bliver mere uafhængig af bloktilskuddet og de økonomiske virkninger, som statens tilskud giver ude i samfundet ved at reducere udgifterne til den offentlige sektor.

Lovforslaget skal medvirke til besparelser, som kan benyttes til at skabe udvikling i landet, men samtidig også styrke nærdemokratiet. Den kommunale forvaltning kommer tættere på borgeren og giver dermed mulighed for en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling.

9. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget er oprindeligt sendt i høring den 4. december 2007 i Kanukoka på vegne af kommunerne, Kommunernes Revision (KR), Deloitte, AK, IMAK, PIP, Sundhedskartellet, ASG, SIK, GA og internt i Hjemmestyret med høringsfrist den 15. januar 2008.

Følgende afgav høringssvar: Kommunernes revision, Ivittuut Kommune, Maniitsoq Kommune, Økonomidirektoratet, Struktursekretariatet Nordgrønland,

Skattedirektoratet, IMAK, GA, AK, PIP, SIK og KANUKOKA på vegne af kommunerne. PIP, Økonomidirektoratet, og AK havde ingen kommentarer til det fremsendte.

Et revideret lovforslag (som i modsætning til nærværende forslag gav kommunalbestyrelserne mulighed for at nedsætte lokalråd) har været i høring fra den 26. maj 2008 i Kanukoka på vegne af overgangsudvalgene og dermed kommunalbestyrelserne for de kommende storkommuner samt Kanunupe med høringsfrist den 4. juli 2008. Af hørings svarene fra overgangsudvalgene fremgår, at Sydkommunen ikke har bemærkninger til forslaget.

Overgangsudvalget for Øst/Vest-kommunen finder, at der i § 4 bør skabes hjemmel til, at det konstituerende kommunalbestyrelsesmøde kan afholdes før kommunalbestyrelsen formelt tiltræder. Denne hjemmel bør være i den kommunale styrelseslov og ikke i den kommunale valglov.

Bestemmelsen i § 6 om valg af borgmester bør præciseres yderligere.

Overgangsudvalget kan ikke acceptere, at Landsstyret i § 8, stk. 6 skal have hjemmel til at blande sig i kommunalbestyrelsens interne forhold.

Muligheden for at deltage i kommunalbestyrelsesmøder via telekommunikation forudsætter i § 11, stk. 1, at der er tale om lovligt forfald. Det bør imidlertid være op til kommunalbestyrelsen, f.eks. i kommunalbestyrelsens forretningsorden, at fastsætte hvornår der skal være mulighed for at deltage i møder via telekommunikation.

Ændringen i §23, stk. 4 ses ikke at være begrundet i nogen af de indkomne høringssvar. En beslutning om suspension af en borgmester er et så indgribende forhold både personligt og i forhold til det kommunale demokrati, at en suspension altid bør domstolsprøves. Det forhold at beslutningen skal forelægges for Tilsynsrådet, der er et administrativt klageorgan uden domstolslignende procedurer og med politisk udpegede medlemmer uden krav om juridisk indsigt, er ikke tilstrækkeligt til at give en borgmester den fornødne retsgaranti mod vilkårlig afsættelse/suspension.

I §25, stk. 1, nr. 1 skal økonomiudvalget nu have kontrol med de økonomiske og administrative forhold. Det kan ikke tiltrædes, at økonomiudvalget styrkes på en sådan måde, at der kan være risiko for, at udvalget udvikler sig i retning af en "mini-kommunalbestyrelse", med det resultat at mange beslutninger reelt træffes i et lukket udvalgsmøde, hvor hverken borgere, presse eller et mindretal af kommunalbestyrelsen er repræsenteret. Der bør i øvrigt indsættes et nr. 5) i næstsidste linie i stk. 1.

I § 33 er hjemlen til at udpege ikke-kommunalbestyrelsesmedlemmer til kommunale hverv bortfaldet. Med det store antal daginstitutioner der er i de kommende

storkommuner, vil det være uoverkommeligt at udpege kommunalbestyrelsesmedlemmer til samtlige bestyrelser.

Øst/Vest-kommunen støtter forslaget om oprettelse af fælles bygdebestyrelser.

Flertallet i Overgangsudvalget for Øst/Vestkommunen kan derimod ikke støtte muligheden for oprettelse af lokalråd. Der er andre måder at inddrage borgerne på og sikre dem deres demokratiske rettigheder og medindflydelse.

Mindretallet indstiller, at der udarbejdes forslag om nedsættelse af et lokalråd/bygdebestyrelse, og at der ved etableringen af dette skal gøres opmærksom på, at der udarbejdes fastlæggelse af både forpligtelser og kompetence med henblik på, at borgernes medansvar og medindflydelse ikke bliver forringet.

Overgangsudvalget for Midtkommunen konstaterer med tilfredshed, at det bliver muligt at etablere lokalråd, da man så vidt muligt skal give den lokale befolkning indflydelse i deres dagligdag, således at mulighed for nærdemokrati sikres for de lokale borgere.

Overgangsudvalget for Midtkommunen mener, at vederlag for det politiske arbejde bør være i tråd med det ansvar, der pålægges medlemmerne i Overgangsudvalgene og efterfølgende som medlem af kommunalbestyrelsen.

Overgangsudvalget for Nordkommunen er glad for at konstatere, at der både bliver mulighed for at oprette fælles bygdebestyrelser for bygderne og lokalråd i byer.

Overgangsudvalget ønsker, at reglerne for habilitet præciseres i Styrelsesloven og i den forbindelse at der sikres mindretallet beskyttelse.

Kanunupe bemærker i sit høringssvar, at man ønsker, at bygdebestyrelsernes kompetence øges. Kanunupe bemærker forslagets §53, stk. 2, hvor det fremgår, at kommunalbestyrelsen kan stille midler til rådighed for bygdebestyrelsen. Endvidere er man tilfreds med, at lovforslagets §50, stk. 2 bemyndiger Landsstyret til at godkende, at bygdebestyrelserne i yderområderne og i større bygder kan fortsætte nogenlunde som i dag.

Kanunupe udtrykker videre tilfredshed med, at de folkevalgte bygdebestyrelsesmedlemmer efter dannelse af storkommunerne vil blive ligestillede med andre folkevalgte.

Landsstyret har ikke foretaget ændring af § 4 i henhold til høringssvarene. Landsstyret finder, at den nødvendige vurdering af klager over valget og af medlemmernes valgbarhed bør foretages inden kommunalbestyrelsen konstituerer sig for at sikre en korrekt konstitueret kommunalbestyrelse.

Landsstyret finder ikke anledning til yderligere at præcisere § 6.

Landsstyret har imødekommet indsigelsen mod § 8, stk. 6, og denne bestemmelse er ikke medtaget i nærværende forslag.

Landsstyret imødekommer i § 11, stk. 3 ønsket om, at kommunalbestyrelsen i forretningsordenen kan bestemme, hvornår møder skal afholdes ved brug af telekommunikation.

For at sikre en stabil ledelse i kommunen finder Landsstyret, at det ikke er hensigtsmæssigt, at en beslutning om suspension af en borgmester skal underlægges en automatisk domstolsprøvelse. Domstolsprøvelse er derfor udelukket i henhold til § 23, stk. 4. Bestemmelsen har aldrig været brugt.

Landsstyret finder ikke anledning til at ændre forslaget § 25, stk. 1 om økonomiudvalget. Bestemmelsen sikrer økonomiudvalget indsigt i den kommunale forvaltning, hvilket er et af udvalgets hovedopgaver.

Landsstyret bemærker endelig, at et flertal af høringsparterne støtter muligheden for at etablere lokalråd. Landsstyret har i et lovforslag fremsat for Landstinget under indeværende efterårssamling (EM 2008/61) imødekommet dette ønske. Landstingets Midlertidige udvalg vedrørende Struktureformen har imidlertid i enighed opfordret Landsstyret til at lade bestemmelserne om lokalråd udgå af forslaget. Nærværende lovforslag giver derfor ikke kommunalbestyrelserne mulighed for at nedsætte lokalråd.

På opfordring af Landstingets Midlertidige udvalg vedrørende Struktureformen har Landsstyret endvidere indarbejdet enkelte andre ændringer, hvoraf følgende skal fremhæves:

- Medlemmer af kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser opnår ret til orlov ved barsel, graviditet og adoption uden tab af vederlag.
- Fristen for offentliggørelse af kommunernes årsbudget forlænges til 14 dage. (I det oprindelige forslag er fristen 7 dage).
- En bestemmelse om procedurer for ændring af en kommunes navn udgår, med henblik på at undgå en regelkonflikt i forhold til landstingsloven om Grønlands inddeling i landsdele og kommuner.
- Bestemmelsen om tidspunktet for konstituering af en nyvalgt kommunalbestyrelse præciseres: Det konstituerende møde afholdes efter, at valgbestyrelsen har truffet afgørelse vedr. eventuelle valgklager og prøvelsen af medlemmernes valgbarhed er afsluttet.
- Bestemmelsen om borgerligt ombud udgår, med henblik på at undgå en regelkonflikt i forhold til den gældende bekendtgørelse om borgerligt ombud.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende § 2.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det er kommunalbestyrelsen, som er ansvarlig for styrelsen af kommunens anliggender.

Til stk. 2

Styrelsesvedtægten skal alene indeholde de overordnede regler om kommunalbestyrelsens medlemstal, antal viceborgmestre, antal stående udvalg og disses myndighedsområde, bygdebestyrelsernes antal og disses medlemstal og myndighedsområde.

Det er endvidere hensigten, at gentagelser af denne lovs paragraffer skal udgå af styrelsesvedtægterne, eksempelvis vedrørende økonomiudvalgets myndighedsområde.

Til stk. 3

Kommunalbestyrelsen skal tilstræbe, at alle procedureregler vedrørende kommunalbestyrelsen samles i forretningsordenen, og sådanne regler skal ikke forefindes i styrelsesvedtægten.

Til stk. 4

Kravet om fremsendelse af forretningsordenen og styrelsesvedtægten er en konsekvens af, at Landsstyret også varetager et legalitetstilsyn med kommunalbestyrelsens procedureregler. Såfremt kommunalbestyrelsen ikke fremsender forretningsorden og styrelsesvedtægt til Landsstyret, vil normalforretningsorden eller normalstyrelsesvedtægt finde anvendelse til fortolkning af eventuelle uklarheder i forbindelse med kommunalbestyrelsens arbejde. Samme forhold vil gøre sig gældende, selvom kommunalbestyrelsen har vedtaget og underskrevet forretningsorden og styrelsesvedtægt, men ikke fremsendt disse til Landsstyret.

Til stk. 5

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der altid forefindes en styrelsesvedtægt og forretningsorden for en kommunalbestyrelse. Bestemmelsen fritager imidlertid ikke

kommunalbestyrelsen for at vedtage en selvstændig styrelsesvedtægt og forretningsorden for kommunen.

Endvidere skal den generelle forretningsordenen og styrelsesvedtægten i tilfælde af fortolkningstvivl finde anvendelse.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til den hidtidige § 4.

Til stk. 1

Forinden kommunalbestyrelsen giver tilladelse til anvendelse af kommunevåbenet til anden brug end myndighedsbrug, skal kommunalbestyrelsen sikre sig, at anvendelsen sker på en sådan måde, at det klart fremgår for offentligheden, at brugen ikke har relation til de kommunale myndigheder.

Kommunalbestyrelsen skal forinden en sådan tilladelse gives sikre sig, at der ikke tillades private firmaer at anvende kommunevåbenet som eneste logo eller hovedlogo på biler eller brevpapir. Ansøgningen sendes til kommunalbestyrelsen. Gives tilladelsen, skal denne indeholde tidsperioden for brugen af våbenet.

Kommunalbestyrelsen kan fastsætte et gebyr, som et engangsgebyr eller som et periodisk gebyr alt efter karakteren af den anvendelse af kommunevåbenet, der er givet tilladelse til.

Eksempelvis vil tilladelse til anvendelse af kommunevåbenet i en tryksag som led i et præsentations- eller reklamefremstød af isoleret karakter tale for fastsættelse af et engangsgebyr, mens anvendelse over en længere periode som led i et logo på engangsbæreposer vil tale for et periodisk gebyr.

Der kan ikke fastsættes et gebyr, som ligger over de faktiske omkostninger, kommunalbestyrelsen har, ved at behandle ansøgningen om anvendelse af kommunevåbenet.

Gebyret skal, som andre kommunale indtægter, budgetteres, eventuelt tillægsbevilges, hvis det fastsættes efter budgettets vedtagelse.

Det bør af tilladelsen til brug af kommunevåbenet klart fremgå, efter hvilke kriterier et gebyr er fastsat, således at det kan kontrolleres, at kommunen overholder lighedsgrundsætningen ved andre tilladelser af samme art.

Til § 3

Bestemmelsen erstatter den gældende § 5.

Til stk. 1

Det foreslås, at der fremover i Kommuneqarfik Sermersooq- og Qaasuitsup Kommunia (Nord- og Øst/Vestkommunen) vælges 21 kommunalbestyrelsesmedlemmer og i Qeqqata Kommunia- og Kommune Kujalleq (Midt- og Sydkommunen) vælges 15 kommunalbestyrelsesmedlemmer. Bestemmelsen er en konsekvens af den igangværende strukturreform.

Til stk. 2

Det foreslås at differentiere mellem antal kommunalbestyrelsesmedlemmer under hensyn til de fremtidig kommuners størrelse. Landsstyret foreslår, at kommunalbestyrelsen inden udgangen af året forud for valgets afholdelse beslutter antallet af medlemmer i den kommende kommunalbestyrelse. Medlemstallet skal være ulige og fremgå af styrelsesvedtægten. Et af formålene med den igangværende strukturreform af hele den offentlige sektor er at frigøre økonomiske ressourcer fra administrative opgaver og overføre ressourcerne til erhvervsudvikling. På denne baggrund er der i landstingslov om strukturreform af den kommunale sektor indsat et maksimum for antallet af medlemmer i kommunalbestyrelserne i de 4 kommuner. Landsstyret finder det vigtigt at videreføre dette maksimum, men anser det uproblematisk, at en kommune vælger et mindre antal kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til den gældende § 6.

Til stk. 1

Det er præciseret, at den nyvalgte kommunalbestyrelses konstituerende møde først kan finde sted, når Valgbarhedsnævnets prøvelse af kommunalbestyrelsesmedlemmernes valgbarhed er afsluttet.

Den siddende kommunalbestyrelse fortsætter, indtil prøvelsen er afsluttet. Den siddende kommunalbestyrelse må efter valget alene tage sig af den daglige drift af kommunen frem til den nyvalgte kommunalbestyrelse kan konstituere sig.

Indkaldelsen til kommunalbestyrelsens konstituerende møde skal ske skriftligt, eventuelt ved fax eller e-mail.

Til stk. 2

Mødet ledes af den person, der har indkaldt hertil. Bestemmelsen tager højde for den situation, at det medlem, som har indkaldt til det konstituerende møde, er forhindret i at deltage heri. Når der i bestemmelsen tales om forhandlinger, er der alene tale om forhandlinger i forbindelse med selve konstitueringen, herunder valg af borgmester.

Til § 5

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 21, stk. 2 nr. 2 og er, sammen med § 19 om borgmesterens rolle som chef for administrationen, den eneste bestemmelse i denne landstingslov, som omhandler kommunens administration.

Bestemmelsen fastslår, at administrationen er et led i styrelsessystemet med kommunalbestyrelsen som det overordnede organ. Kommunalbestyrelsen kan, med mindre andet er fastsat i særlovgivningen, frit fastsætte bestemmelser om delegation til forvaltningen.

Man har med denne bestemmelse ønsket at understrege rollefordelingen mellem kommunalbestyrelse og økonomiudvalg i relation til ansættelse og afskedigelse af kommunens personale, således at kommunalbestyrelsen alene ansætter og afskediger kommunaldirektøren, mens økonomiudvalget varetager den umiddelbare forvaltning af de øvrige personaleforhold, jf. §25, stk. 1 nr. 2.

Til § 6

Bestemmelsens stk. 1-4, svarer til den hidtidige § 8.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at valg af borgmester er 1. punkt på det konstituerende møde.

Det har ikke tidligere været reguleret, hvem der leder valget af borgmester. Dette fremgår nu klart af forslaget § 4, stk. 2, hvoraf det fremgår, at det er det kommunalbestyrelsesmedlem, som har indkaldt til det konstituerende møde, der leder valget af borgmester.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at der ved valg af borgmester kræves flertal. Såfremt ingen af kandidaterne opnår flertal ved første afstemning, foretages endnu en afstemning. Giver denne afstemning ej heller absolut flertal til 1 kandidat, foretages et nyt valg mellem de 2 kandidater, som har fået flest stemmer. Ender dette valg med stemmelighed, foretages lodtrækning. Lodtrækningen foretages af det kommunalbestyrelsesmedlem, som leder det konstituerende møde.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer valget af viceborgmester og fastslår, at viceborgmesteren vælges på samme måde som borgmesteren. Endvidere fastslår bestemmelsen, at den nyvalgte borgmester leder valget. Såfremt borgmesteren er fraværende, ledes valget af viceborgmester af det kommunalbestyrelsesmedlem, som har indkaldt til det konstituerende møde.

Til stk. 4

Bestemmelsen regulerer de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har vedtaget i styrelsesvedtægten, at der skal vælges en 1. og 2. viceborgmester. I denne situation foretages forholdstalsvalg, som beskrevet i §34. Bestemmelsen præciserer, at der ved valg af en enkelt viceborgmester anvendes flertalsvalg, mens der ved valg af 2 viceborgmestere skal anvendes forholdstalsvalg.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at valg af borgmester og viceborgmester er gældende for hele kommunalbestyrelsens funktionsperiode. Det er således som udgangspunkt ikke muligt for kommunalbestyrelsen at afsætte eller fritage borgmester og viceborgmester midt i kommunalbestyrelsens funktionsperiode. Kommunalbestyrelsen har derimod mulighed for, jf. § 23 at afsætte borgmesteren, såfremt denne nægter at udføre de pålagte opgaver.

Til § 7

Bestemmelsen svarer til den gældende § 9.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at et valg til kommunalbestyrelsen forpligter de valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer til at modtage valg til borgmester og viceborgmester. Det er en naturlig følge af, at de valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer har accepteret at opstille til kommunalbestyrelsen, at der er mulighed for at blive valgt til borgmester eller viceborgmester. Såfremt en kandidat ikke efterfølgende ønsker at blive valgt som borgmester eller viceborgmester, bør kandidaten undlade at opstille.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fritage borgmester eller viceborgmester for resten af funktionsperioden, såfremt borgmester eller viceborgmester anmoder om at blive fritaget for hvervet. Fritagelsen sker ud fra en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at der skal vælges ny borgmester eller viceborgmester efter bestemmelserne i § 6, såfremt borgmester eller viceborgmester forlader hvervet. Det er endvidere understreget, at det ved valg til en ledigbleven viceborgmesterpost i kommuner med 2 viceborgmestere, er en konsekvens af forholdstalsvalgmotoden, at den gruppe, som har udpeget den tidligere viceborgmester, også udpeger den nye.

Til § 8

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende § 10.

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen skal fastsætte en mødeplan for et helt regnskabsår. Mødeplanen skal ved udgangen af det foregående år offentliggøres. Offentliggørelsen kan finde sted ved opslag på kommunens hjemmeside eller i lokalavisen.

Mødeplanen skal ligeledes sendes til Landsstyret, der som en del af tilsynet med kommunerne skal være orienteret om, hvornår der afholdes kommunalbestyrelsesmøder, såfremt Landsstyret ønsker at overvære møderne.

Til stk. 2

Bestemmelsen sikrer den nyvalgte kommunalbestyrelse størst mulig frihed med hensyn til planlægningen af mødeaktivitet. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, såfremt den nyvalgte kommunalbestyrelse er bundet af en mødeplan, som den afgående kommunalbestyrelse har vedtaget.

Til stk. 3.

Kompetencen til at indkalde til ekstraordinære kommunalbestyrelsesmøder er hos borgmesteren. Borgmesteren er imidlertid forpligtet til at indkalde til ekstraordinært kommunalbestyrelsesmøde, såfremt 1/3 af kommunalbestyrelsens medlemmer forlanger det.

Meddelelse om ekstraordinære møder skal gives til kommunens borgere og Landsstyret, inden mødet afholdes, såfremt det er muligt. Såfremt kommunalbestyrelsen vælger at offentliggøre indkaldelse og dagsorden til kommunalbestyrelsesmøder på kommunens hjemmeside, skal offentliggørelsen af de ekstraordinære møder også altid finde sted på kommunens hjemmeside og forud for mødet. Sker offentliggørelsen normalt i lokalavisen, vil der være en større fleksibilitet med hensyn til kravet om offentliggørelse.

Til stk. 4

Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at der indsættes en tidsfrist for fremsendelse af dagsorden og sagsmateriale til kommunalbestyrelsesmøderne. Tidsfristen er indsat for at sikre kommunalbestyrelsesmedlemmerne bedre mulighed for at sætte sig ind i sagsmaterialet inden møderne. Bestemmelsen skal endvidere medvirke til, at der skabes større åbenhed om kommunalbestyrelsesmødernes indhold, naturligvis under hensyn til tavshedspligten.

Til stk. 5

Bestemmelsen er en styrkelse af offentligheden omkring kommunalbestyrelsens arbejde.

Den fortegnelse over sagerne, som skal fremlægges, kan, men skal ikke nødvendigvis, være identisk med dagsordensudkastet. Fortegnelsen skal dog som minimum indeholde en angivelse af sagernes emner. I fortegnelsen skal, med respekt af reglerne om tavshedspligt, medtages såvel sager, som foreslås behandlet for åbne døre som sager, der foreslås behandlet for lukkede døre.

Det er alene lovgivningens regler om tavshedspligt, som begrænser pligten til at fremlægge udskrift af beslutningsreferatet. Det forhold, at en beslutning er truffet for lukkede døre, kan ikke i sig selv begrunde, at beslutningen ikke medtages i den udskrift af beslutningsprotokollen, som fremlægges.

Til § 9

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 11.

Til stk. 1

Der kan i normalforretningsordenen blive indføjet nærmere retningslinier for dørlukning. Dørlukning bør anvendes i forbindelse med behandling af sager om enkeltpersoner samt sager omhandlende erhvervsvirksomheders konkurrenceforhold.

Ansatte i kommunen kan naturligvis deltage i de lukkede møder, i det omfang det er nødvendigt for at betjene kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at indkalde personer uden for kommunalbestyrelsen til kommunalbestyrelsens lukkede møder. Det forudsættes, at vedkommendes tilstedeværelse er påkrævet til sagens oplysning, og at vedkommende besidder viden, som er nødvendig for, at kommunalbestyrelsen kan træffe forsvarlig afgørelse i sagen på et fagligt grundlag.

Det skal understreges, at det ikke er hensigten med bestemmelsen at regulere, hvorvidt personer, som tilkaldes i medfør af bestemmelsens 2. pkt. i givet fald vil være forpligtet til at efterkomme kommunalbestyrelsens anmodning, idet dette må afgøres konkret og ud fra pågældendes forpligtelser overfor kommunalbestyrelsen i henhold til anden lovgivning.

Det vil ikke være muligt efter bestemmelsens 2. pkt. at tilkalde et kommunalbestyrelses-medlem, som er blevet erklæret inhabilt i den konkrete sag.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at der for såvel kommunalbestyrelsesmedlemmer, ansatte som øvrige deltagere i lukkede møder i kommunen gælder tavshedspligt i henhold til Kriminallov for Grønland.. Dette gælder såvel lukkede møder i selve kommunalbestyrelsen, som i stående og særlige udvalg og kommissioner.

Til stk. 4

Når der i bestemmelsen henvises til Landsstyret, er det ikke selve Landsstyret, men en repræsentant for tilsynsmyndigheden, som har ret til at overvære behandling af sager for lukkede døre. Retten til at overvære sager, som behandles for lukkede døre omfatter således også områder, hvor der i lovgivningen måtte være fastsat en speciel tilsynsmyndighed, eksempelvis i sociale sager.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til gældende § 13.

Det er hovedreglen, at sager kun kræver 1 behandling i kommunalbestyrelsen, med mindre andet specifikt er reguleret i lovgivningen.

Ved vedtagelsen af styrelsesvedtægt jf. § 1, stk. 2 og budget jf. § 41 kræves 2 behandlinger i kommunalbestyrelsen.

Til § 11

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 12, stk. 2 og 3.

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen er beslutningsdygtig, når 1/2 af medlemmerne deltager i mødet. Der kræves flertal af de deltagende for at træffe beslutning. Det understreges endvidere, at der i lovgivningen findes bestemmelser, som kræver en anden vedtagelsesprocedure.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at et medlem har krav på at kunne deltage i mødet ved hjælp af telefon- eller videokonference samt telefax, når et medlem har forfald i henhold til bestemmelsen i § 15, stk. 1. Kravet om telefax er indsat for at sikre underskriften af beslutningsreferatet, jf. § 16, stk. 1.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen i forretningsordenen kan bestemme, at møder kan afholdes som telefon- eller videokonference samt ved telefax. Bestemmelsen er også indsat som en fremtidssikring, idet det dog understreges, at

den anvendte kommunikationsteknologi som minimum bør sikre, at medlemmernes tilkendegivelser og stemmeafgivelser kan modtages og forstås af alle mødedeltagere. Det skal samtidig sikres, at den anvendte kommunikationsteknologi giver mulighed for underskrift af beslutningsreferatet, jf. § 16, stk. 1.

Til § 12

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny, og er endnu en af de bestemmelser, Landsstyret foreslår indsat for at sikre større indsigt og åbenhed i den kommunale forvaltning.

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsesmedlemmer adgang til at gennemse sagsmateriale, der i endelig form foreligger i kommunens administration. Adgangen til sagsmateriale kan efter forslaget kun gives i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsesmedlemmet ønsker materialet som led i sit kommunalbestyrelsesarbejde, og sagsmaterialet foreligger i endelig form. Der kan således ikke gives adgang til skitser, notater og så videre fra kommunens administration, og der vil heller ikke kunne gives medlemmer, der ikke har sæde i økonomiudvalget, sagsindsigt i økonomiudvalgets sager.

Til stk. 2

I bestemmelsen foreslås, at ønsker om sagsindsigt rettes til borgmesteren.

Til stk. 3

Bestemmelsen foreslår en adgang for borgmesteren til at nægte sagsindsigt, såfremt indsigten vil forsinke sagsbehandlingen eller være forbundet med uforholdsmæssigt store vanskeligheder. Uforholdsmæssigt store vanskeligheder kan foreligge, f. eks. når sagsakterne ikke findes samlet på samme lokalitet, eller sagsmaterialet er meget omfangsrigt.

Ethvert afslag på sagsindsigt skal naturligvis være sagligt begrundet.

Til stk. 4

Sagsindsigten kan efter forslaget gives ved fremsendelse af en kopi af selve sagsmaterialet. Landsstyret foreslår dog indsat en mulighed for kommunalbestyrelsen til at fastsætte bestemmelser til regulering af udleveringen af kopier. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at opstille generelle retningslinier for udlevering af kopier af sagsakter og hermed også mulighed for en generel begrænsning i antallet af kopier, der kan udleveres i den enkelte sag.

Begrænsningen vedrører alene antallet af kopier, der kan udleveres, og påvirker således ikke selve retten til fysisk at møde op i forvaltningen og gennemlæse sagsakterne.

Til § 13

Bestemmelsen svarer til § 12, stk. 1, i den nugældende landstingslov.

Angår et medlemsforslag eller et spørgsmål et anliggende, som ikke er undergivet kommunalbestyrelsens kompetence, eller hvis en vedtagelse af forslaget vil indebære en ulovlig beslutning, vil kommunalbestyrelsen være forpligtet til at afvise at realitetsbehandle forslaget, men borgmesteren kan ikke afvise at optage det på dagsordenen, hvis det er rettidigt indkommet i henhold til kommunens forretningsorden.

2. punktum præciserer, at der ikke er tillagt kommunens udvalg nogen selvstændig kompetence, med mindre dette udtrykkeligt er fastsat i lovgivningen.

Kompetencen til at træffe beslutninger ligger hos kommunalbestyrelsen, og udvalgene skal således have positiv lovhjemmel til selvstændig beslutningskompetence.

Til § 14

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15.

Til stk. 1

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning, som angiver de materielle betingelser for inhabilitet i konkrete sager.

Afgørelsen af om der foreligger inhabilitet træffes ved flertalsafgørelse.

Dette forslag angiver alene procedurereglerne for at erklære et medlem inhabilt.

Spørgsmålet om et medlems inhabilitet er undergivet tilsynsmyndighedens prøvelsesret, men den endelige afgørelse ligger hos domstolene, som ikke er bundet af begrænsninger, som påhviler Landsstyret, jf. forslagens § 56. Landsstyret er således afskåret fra tage stilling til hensigtsmæssigheden i kommunalbestyrelsens sagsbehandling, ligesom Landsstyret er pålagt begrænsninger i adgangen til at ophæve kommunale beslutninger.

Forslaget indeholder ingen regler om generel inhabilitet. Om der foreligger generel inhabilitet skal afgøres i hvert enkelt konkret tilfælde efter de almindelige offentligretlige regler.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at underretningspligten, såfremt der er mistanke om inhabilitet, påhviler det kommunalbestyrelsesmedlem, som er i tvivl, om medlemmet er inhabilt ved behandling af sagen.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at den politiske magtbalance i kommunalbestyrelsen ikke forrykkes i tilfælde af, at et medlem erklæres inhabilt.

Hvis et medlem er fraværende af anden grund end inhabilitet, skal spørgsmålet om stedfortræderindkaldelse afgøres efter § 15, uanset om det fraværende medlem ville være blevet erklæret inhabilt.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at reglerne om stedfortræderindkaldelse ved inhabilitet ikke kan misbruges til at blokere for en beslutning i en sag, hvori der er et klart flertal i kommunalbestyrelsen for en bestemt beslutning, eller hvor lovgivningen eller juridisk bindende aftaler foreskriver, at der træffes afgørelse inden en bestemt frist.

I tilfælde, hvor behandlingen af en sag ikke uden væsentlig skade for offentlige eller private interesser kan udsættes, kan det inhabile medlem dog deltage i sagens behandling, hvis kommunalbestyrelsen ellers ville miste sin beslutningsdygtighed, jf. landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning § 4, stk. 2.

Til § 15

Bestemmelsen svarer til den gældende § 16.

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører et medlems adgang til fravær fra og stedfortræderindkaldelse til et enkelt møde. Det pågældende kandidatforbund, som har valgt medlemmet, har ret til at kræve stedfortræderen indkaldt til et enkelt møde.

Det er i den forbindelse uden betydning, om kandidatforbundet senere er blevet opløst eller ændret, idet begæringen om stedfortræderindkaldelse i tilfælde af uenighed i det oprindelige kandidatforbund i givet fald må træffes ved en flertalsbeslutning i den oprindelige og nu opløste gruppe.

Stedfortræderindkaldelse til et enkelt møde sker ikke automatisk som led i borgmesterens almindelige mødeforberedelse. Dette bevirker, at kommunalbestyrelsens kandidatforbund i så god tid som muligt bør tage højde for kommunalbestyrelsens mødeplanlægning.

Det skal understreges, at der er adgang til at kræve stedfortræderindkaldelse ved det konstituerende møde og ved 2. behandlingen af kommunens budget, selvom forfaldet ikke skyldes de nævnte grunde til forfald, men f. eks. at kommunalbestyrelsesmedlemmet ikke kan nå frem på grund af trafikale problemer. Dette skyldes de meget væsentlige beslutninger, som træffes på disse møder, som ikke bør påvirkes vilkårligt af et medlems fravær.

Til stk. 2

Bestemmelsen foreskriver automatisk stedfortræderindkaldelse ved lovlig forhindring af mindst 2 måneders varighed. Reglen er indført for at smidiggøre procedurerne omkring stedfortræderindkaldelse, når det vil være åbenbart, at en lovlig hindring for varetagelse af kommunalbestyrelseshvervet strækker sig over en længere periode, som skønsmæssigt er fastsat til minimum 2 måneder, eller gennemsnitligt 2 ordinære kommunalbestyrelsesmøder.

Reglen skal dog ikke ses som en almindelig hjemmel til at meddele fritagelse på orlovslignende vilkår til kommunalbestyrelsesmedlemmer, hvilket ville stride mod, at medlemskab af kommunalbestyrelsen er et borgerligt ombud. Der skal være tale om en absolut og varig forhindring i perioden. Eksempelvis kan den situation, at et medlem ikke kan deltage i kommunalbestyrelsens møder, men kan deltage i udvalgsmøder, således ikke begrunde, at medlemmet fritages.

Der er intet krav om, at hindringen skal være af midlertidig karakter, idet konsekvenserne af fritagelse for resten af valgperioden i praksis vil være identisk med, at medlemmet formelt får tilladelse til at udtræde af kommunalbestyrelsen, nemlig:

- 1) at stedfortræderen indtræder i kommunalbestyrelsen og
- 2) det fraværende medlems valggruppe besætter vakante udvalgsposter.

Det er den kommunale valglovs regler om udtræden af kommunalbestyrelsen, som finder anvendelse, hvis et medlem midlertidigt opgiver sin bopæl i kommunen.

Til stk. 3

Uanset om stedfortræderindkaldelse sker på begæring af et kandidatforbund i kommunalbestyrelsen, jf. stk. 1, eller på borgmesterens foranledning, jf. stk. 2, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at tage stilling til, om betingelserne for stedfortræderindkaldelsen er opfyldt. Det vil navnlig sige, om der foreligger en lovlig fraværsgrund for det fraværende kommunalbestyrelsesmedlem, eller hvis stedfortræderen ikke er indkaldt, om dette bør ske.

Kommunalbestyrelsens afgørelse er undergivet tilsynsmyndighedens prøvelsesadgang og vil i sidste ende kunne indbringes for domstolene.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at stedfortræderen alene fungerer i den periode kommunalbestyrelses-medlemmet er forhindret i at varetage sit hverv.

Til stk. 5

Bestemmelsen er indført for at lade kommunalbestyrelsen stå frit med hensyn til spørgsmålet om, hvem der skal fungere som borgmester ved den valgte borgmesters længerevarende fravær.

Reglerne om viceborgmesterens overtagelse af borgmesterens opgaver jf. § 22 omhandler således kun borgmesterens forfald, når dette ikke skønnes at vare i 4 måneder eller derover.

Er der ikke valgt ny borgmester efter nærværende bestemmelse, fordi en borgmesters midlertidige fravær skønnes at være af kortere varighed end 4 måneder, skal der fortsat ikke vælges ny borgmester, selvom det faktiske fravær overstiger 4 måneder. Der skal således alene vælges ny borgmester, når kommunalbestyrelsen på forhånd vurderer, at fraværet vil strække sig ud over dette tidsrum.

Er der valgt ny borgmester efter denne bestemmelse, er denne valgt for hele borgmesterens fraværsperiode og vil således ikke kunne afsættes, medmindre betingelserne i § 23 er opfyldt.

Til § 16

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 14.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der skal udarbejdes et beslutningsreferat fra kommunalbestyrelsens møder. Beslutningsreferatet skal underskrives af de medlemmer, der har deltaget i mødet umiddelbart efter mødets afslutning.

Bestemmelsen fastslår endvidere, at afvigende standpunkter kan kræves tilføjet referatet.

Til stk. 2

Borgmesteren har ansvaret for, at referatet bliver underskrevet umiddelbart efter mødet. Denne forpligtelse er især vigtig i det tilfælde, at kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke fysisk er til stede ved kommunalbestyrelsesmødet, men deltager ved hjælp af telekommunikationsudstyr. Beslutningsreferatet kan faxes til det kommunalbestyrelsesmedlem, som ikke har været fysisk til stede i mødet. Kommunalbestyrelsesmedlemmet underskriver herefter beslutningsreferatet og faxer dette tilbage til borgmesteren.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at det underskrevne referat senest 1 måned efter underskrivelsen skal fremsendes til tilsynsmyndigheden.

Til § 17

Bestemmelsen svarer til den gældende § 32.

Borgmesteren har ansvaret for at forberede og indkalde til kommunalbestyrelsesmøder. Mødeforberedelsen består i udarbejdelse af dagsorden og oplysning af de enkelte sager, som skal behandles på kommunalbestyrelsesmødet. Endvidere er det borgmesterens pligt at lede forhandlinger og afstemninger samt sørge for, at beslutningerne føres til referat.

Til § 18

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 33, stk. 1, og fastslår, at borgmesteren har en mulighed for at afgøre sager, som ikke giver anledning til tvivl samt sager, som ikke kan afvente afholdelse af et kommunalbestyrelsesmøde. Den betingelse, at en sag ikke må give anledning til tvivl, er kun opfyldt, hvis borgmesteren anser sagen for utvivlsom og tillige skønner, at også alle de øvrige medlemmer vil anse sagen for utvivlsom. Det forhold, at der uden tvivl er flertal i kommunalbestyrelsen for en bestemt løsning, er ikke tilstrækkeligt grundlag for, at borgmesteren kan afgøre sagen på egen hånd.

Som eksempel på en sag, der ikke tåler udsættelse, kan nævnes, at en storbrand truer byen, og det er nødvendigt at anmode om assistance øjeblikkeligt.

Som eksempel på sager, som ikke giver anledning til tvivl, kan nævnes, at kommunalbestyrelsen for nyligt har truffet afgørelse i en tilsvarende sag.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og foreslås indsat som følge af Landsstyrets gennemgående ønske om større åbenhed i den offentlige forvaltning. Borgmesteren har ikke tidligere været forpligtet til at underrette kommunalbestyrelsen om beslutninger truffet med hjemmel i stk. 1.

Til § 19

Til stk. 1

Bestemmelsens svarer til den gældende § 33, stk. 2.

Den daglige ledelse af kommunens administration varetages af borgmesteren. Det vil sige, at borgmesteren har ansvaret for, at kommunens opgaver løses mest hensigtsmæssigt. Borgmesteren skal naturligvis uddelegere den praktiske opgaveløsning nedad i forvaltningen, men borgmesteren har det overordnede ansvar for opgaveløsningen.

Når der fremkommer nye opgaver for en kommune, skal disse opgaver placeres under det udvalg, som efter styrelsesvedtægtens opgavefordeling er nærmest til at varetage disse opgaver. Hvis det ikke ved en fortolkning af styrelsesvedtægten kan afgøres, hvilket udvalg, en opgave hører under, må kommunalbestyrelsen træffe en afgørelse herom og om fornødent ændre styrelsesvedtægten.

De opgaver, som traditionelt har været betragtet som borgmesteranliggender uden for udvalgene, har været sagsforberedelse og andre opgaver vedrørende kommunalbestyrelsens interne forhold, men disse opgaver kan imidlertid ligeså godt indfortolkes under borgmesterens opgaver som formand for kommunalbestyrelsen, jf. § 17.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 33, stk. 3, og fastslår, at borgmesteren har ansvaret for, at der ikke uden bevilling bliver afholdt udgifter eller oppebåret indtægter. En bevilling er en afsat udgiftspost i det vedtagne årsbudget.

Til § 20

Reglen er en videreførelse af den eksisterende § 34.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren, som øverste ansvarlige for kommunens administration har mulighed for at deltage i samtlige udvalgsmøder. Bestemmelsen fastslår endvidere, at borgmesteren skal have tilsendt såvel dagsorden som referat fra udvalgsmøderne. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med det generelle ønske om et højere informationsniveau af de kommunale beslutninger.

Borgmesterens mulighed for at deltage i udvalgsmøder er ikke begrænset til møder i stående udvalg, men omfatter ligeledes møder i midlertidige og rådgivende udvalg.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at borgmesteren som den øverste ansvarlige for kommunens forvaltning har en koordinerende funktion. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 29, stk. 2, om udvalgenes samrådsplicht i sager, som vedrører et andet udvalgs myndighedsområde.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er et led i styrkelsen af borgmesterens muligheder for at koordinere den kommunale virksomhed. Borgmesteren kan gribe ind overfor såvel sager, som behandles i et udvalg som overfor sager, der behandles administrativt. I sidst nævnte tilfælde, skal forelæggelsen for kommunalbestyrelsen ske gennem det pågældende udvalg, og om fornødent økonomiudvalget såfremt sagen har økonomiske konsekvenser for kommunen.

Udnyttelse af indgrebsretten kræver ingen særlig begrundelse ud over, at borgmesteren skal anse det for hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen tager stilling til sagen. Indgrebsretten kan eksempelvis således både udnyttes, hvor borgmesteren er enig i en truffen udvalgsbeslutning, men finder, at den har et så principielt indhold, at kommunalbestyrelsen bør tage stilling, og hvor borgmesteren er uenig i en truffen udvalgsbeslutning.

Hvis et udvalg beslutter ikke at fremme en sag, borgmesteren har grebet ind overfor, vil udvalgets forpligtelse til at forelægge sagen for kommunalbestyrelsen bortfalde. Dette afskærer selvfølgelig ikke kommunalbestyrelsens medlemmer fra at tage sagen op i kommunalbestyrelsen, jf. § 13.

Til § 21

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 35, og vedrører ikke gyldigheden af kommunernes indgåelse af de anførte retshandler, men er alene en legitimationsregel, som har til formål at tilvejebringe en klarhed om kommunernes tegningsregler, som ofte har været efterlyst i praksis, ikke mindst i finansieringsinstitutter og i forbindelse med registrering af dokumenter vedrørende kommunernes faste ejendomme.

Den anden person, som skal underskrive de i lovbestemmelsen nævnte dokumenter, behøver ikke nødvendigvis at være et kommunalbestyrelsesmedlem eller en person ansat i kommunen, men pågældende skal blot opfylde de almindelige myndigheds- og habilitetsbetingelser for at kunne indgå retshandler.

De underskrivende personers legitimation vil kunne dokumenteres ved en udskrift af kommunalbestyrelsens beslutningsreferat.

Til §22

Til stk. 1

Bestemmelsen er en tydeliggørelse af reglen omkring viceborgmesterens funktion.

Bestemmelsen tager ikke stilling til, i hvilke situationer borgmesteren er forhindret, hvilket må bero på en konkret vurdering. Der er borgmesteren som afgør, om vedkommende er forhindret i at varetage sine opgaver.

Med hensyn til borgmesterens fravær fra kommunalbestyrelsens møder kan borgmesteren anmode viceborgmesteren om at overtage mødeledelsesfunktionen, såfremt borgmesteren ikke vil lede mødet via telefon eller videokonference, jf. § 11, stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at tydeliggøre, at i tilfælde af at borgmesteren er forhindret i at varetage sit hverv i en periode på mindst 21 kalenderdage, kan kommunalbestyrelsen pålægge viceborgmesteren at varetage samtlige borgmesterens opgaver, herunder ledelse af forvaltningen og formandskabet i økonomiudvalget, såfremt borgmesteren ikke selv har anmodet viceborgmesteren om at træde i funktion.

Til § 23

Bestemmelsen svarer til den nugældende § 63, stk. 1-4.

Til stk. 1

Bestemmelsen har tidligere været placeret i kapitlet om tilsynet. Landsstyret finder det imidlertid mere hensigtsmæssigt, at bestemmelsen findes i kapitlet om borgmesteren.

Bestemmelsen vedrører den situation, at en borgmester nægter at udføre en enkelt eller nogle få afgrænsede opgaver. En sådan situation er ikke acceptabel, når borgmesteren er fast aflønnet, men ikke kan afsættes. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen særlige indgrebsmuligheder over for en borgmester, som nægter at udføre sin opgave.

Til stk. 2

Suspension og eventuel efterfølgende afsættelse af borgmesteren kan kun ske ved grov eller gentagen nægtelse af at udføre opgaverne. Når der i bestemmelsen tales om grov eller gentagen nægtelse, skal det ikke forstås således, at begge betingelser skal være opfyldt, før der kan ske suspension og efterfølgende afsættelse. Det vil naturligvis altid være en konkret vurdering af sagen, om nægtelsen er så grov, at den berettiger til suspension. Ligeledes vil en mindre grov, men gentagen nægtelse efter en konkret vurdering være nok til suspension og eventuel afsættelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet skal foretage en prøvelse af suspensionsbeslutningen, herunder om denne er sagligt begrundet.

Til stk. 4.

Beslutningen om afsættelse kan ikke indbringes for domstolene. Dette sker for at sikre en stabil ledelse i kommunen. Spørgsmål om vederlag er reguleret i §66, stk. 2.

Til § 24

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende § 18, stk. 1, for så vidt angår økonomiudvalget og fastslår, at kommunalbestyrelsen skal nedsætte et økonomiudvalg.

Til stk. 2

Bestemmelsen viderefører den gældende lovs § 21, stk. 1, som fastslår, at borgmesteren er formand for økonomiudvalget.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den gældende § 18, stk. 2, og har til hensigt at præcisere, at der skal vælges et ulige antal medlemmer til økonomiudvalget. Endvidere må antallet af medlemmer af økonomiudvalget ikke overstige 1/2 af det samlede antal kommunalbestyrelsesmedlemmer. Kommunalbestyrelsen skal endvidere vælge en stedfortræder for de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er medlemmer af økonomiudvalget.

Til stk. 4

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 18, stk. 4, med ændringer og angiver et delegationsforbud ved udpegning af personer til økonomiudvalget, hvor kommunalbestyrelsen eller kommunen i henhold til bestemmelser uden for styrelsesloven skal være repræsenteret. I modsætning til de i §31, stk. 3, nævnte særlige udvalg, er valg til økonomiudvalg forbeholdt kommunalbestyrelsens medlemmer, hvilket først og fremmest skyldes, at dette udvalg efter loven er bemyndiget til at træffe afgørelser på kommunalbestyrelsens vegne, mens de særlige udvalg alene har en begrænset bemyndigelse til at varetage bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller de stående udvalg.

Sidste del af bestemmelsen angiver, at kommunalbestyrelsen ikke ved valg af personer til udvalg med videre kan træffe beslutning om, at valgene skal gælde for en kortere periode end kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Til § 25

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende § 21, stk. 2.

Da økonomiudvalget er det eneste lovpligtige udvalg efter landstingsloven, er det fundet rigtigst at beskrive økonomiudvalgets opgaver direkte i landstingsloven og ikke i styrelsesvedtægten.

Bestemmelsen sikrer, at økonomiudvalget af koordinationshensyn er udstyret med stærke beføjelser, således at der ikke sker en udvikling i retning af et sektoropdelt styre. Det er vigtigt, at der i økonomiudvalget og i kommunalbestyrelsen sikres et overblik over de mange kommunale opgaver og dermed reelle muligheder for en prioritering og styring af opgaverne.

Ad nr. 1:

Bestemmelsen fastslår økonomiudvalgets koordinerende funktion og fastslår, at økonomiudvalgets udtalelse skal indhentes om alle økonomiske og administrative sager, inden disse forelægges for kommunalbestyrelsen til afgørelse.

Ad nr. 2:

Bestemmelsen er dels en kodificering af gældende praksis i de fleste kommuner og dels en markering af den store betydning, kommunaldirektørposten har for kommunens ledelse.

Ad nr. 3:

Bestemmelsen fastslår, at økonomiudvalget er ansvarlig for forvaltning af alle sager, som vedrører kommunens kasse- og regnskabsvæsen, herunder sikring af overholdelsen af de gældende konteringsregler som fastsat af Landsstyret.

Ad nr. 4:

Bestemmelsen tydeliggør økonomiudvalgets planlægningsopgaver i forbindelse med såvel den økonomiske som sektorplanlægningen.

Ad nr. 5: Økonomiudvalget pålægges at fastsætte generelle forskrifter på disse områder. Forskrifterne er bindende for de øvrige udvalgs beslutninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til den nugældende § 21, stk. 3, og fastslår at økonomiudvalgets kompetencer kan udvides til også at omfatte andre forvaltningsområder. Kommunalbestyrelsen kan i styrelsesvedtægten vedtage, at f. eks. erhvervsområdet varetages af økonomiudvalget. Såfremt kommunalbestyrelsen vælger denne løsning, betegnes udvalget erhvervs- og økonomiudvalget.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer til § 23 stk. 5, i den nugældende landstingslov, og har, på grund af budgetarbejdets meget store betydning for kommunen, til hensigt at give de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som ikke er medlemmer af økonomiudvalget, en bedre indsigt i spørgsmål, som har relation til budgetbehandlingen.

Til § 26

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende § 18, stk. 1, og fastslår, at det er op til kommunerne selv at tilrettelægge deres udvalgsstruktur i overensstemmelse med speciallovgivningens krav til opgaveløsning.

Som en konsekvens af bestemmelsen indeholder normalstyrelsesvedtægten ikke detailregler om stående udvalg og disses opgaver, men Landsstyret vil som tilsynsmyndighed kunne kontrollere, at styrelsesvedtægterne for de enkelte kommuner ikke strider mod kommunernes forpligtelser efter særlovgivningen.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den gældende § 18, stk. 2, og har til hensigt at præcisere, at der skal vælges et ulige antal medlemmer til de stående udvalg. Endvidere må antallet af medlemmer af de stående udvalg ikke overstige 1/2 af det samlede antal kommunalbestyrelsesmedlemmer. Kommunalbestyrelsen skal endvidere vælge en stedfortræder for de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er medlemmer af økonomiudvalget. § 36 regulerer, hvornår der skal indkaldes stedfortræder.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den gældende § 18, stk. 4, og fastslår, at valget til stående udvalg finder sted efter valget til økonomiudvalg.

Sidste del af bestemmelsen angiver tilsvarende bestemmelsen i §24, stk. 4, at kommunalbestyrelsen ikke ved valg af personer til udvalg med videre kan træffe beslutning om, at valgene skal gælde for en kortere periode end kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Til § 27

Bestemmelsen svarer til den gældende § 24.

Til stk. 1

Bestemmelsen om flertalsvalg i den gældende lov fremgår nu af lovforslagets §35, stk. 1.

2. pkt. præciserer, at alle medlemmer af det stående udvalg er forpligtiget til at modtage valg til udvalgsformand. I modsætning til medlemskab af selve det stående udvalg, vælges formanden ikke for kommunalbestyrelsens valgperiode, og vil således kunne udskiftes ved flertalsvalg i det stående udvalg.

3. pkt. har til hensigt at parallelisere de egentlig udvalgsformandsopgaver med borgmesterens opgaver, jf. lovforslagets §17.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at tilvejebringe muligheden for en mere smidig sagsgang i udvalgsarbejdet, ikke mindst henset til at indkaldelse til udvalgsmøder ofte vil være forbundet med vanskeligheder, hvor eksempelvis udvalgsmedlemmer har bopæl i en bygd.

1. pkt. vedrører udvalgsformandens adgang til at afgøre sager, som ellers skulle have været forelagt det stående udvalg. Udvalgsformanden er derimod ikke tillagt funktion som daglig leder af en gren af kommunens administration, og bestemmelsen ændrer således ikke ved grænsedragningen mellem det stående udvalgs kompetence og den kompetence, borgmesteren har som daglig leder af administrationen.

Hvis et stående udvalg ønsker at tillægge formanden en kompetence, som ligger ud over bemyndigelsen til at afgøre hastesager og utvivlsomme sager, vil dette i et vist omfang kunne ske ved delegation, såfremt alle udvalgsmedlemmer er enige herom.

Ved fortolkningen af udtrykket sager, som "ikke giver anledning til tvivl", er det en betingelse, at udvalgsformanden skønner, at alle udvalgsmedlemmer og ikke blot et flertal i udvalget, anser sagen for utvivlsom.

2. pkt. om underretningspligt i forhold til borgmesteren ved hastesager er begrundet i hensynet til, at borgmesteren skal have mulighed for at udøve sine koordinerende beføjelser og beføjelsen til at gribe ind overfor de stående udvalgs forvaltning. Såfremt der er tale om, at kompetencen efter lovgivningen er tillagt udvalgsformanden, f. eks. i landstingslov nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge, skal borgmesteren ikke underrettes forudgående.

Til stk. 3

Bestemmelsen præciserer, at de særlige formandsbeføjelser ikke ændrer ved udvalgsstyrets principielle opbygning. Formanden er således stadig undergivet det stående udvalgs beslutninger.

Formandens virksomhed i forbindelse med udvalget er mødeforberedelse, mødeindkaldelse, mødeledelse m.v.

Til § 28

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1-4, og stk. 6.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at udvalgenes virksomhed udøves i møder. Bestemmelsen er en præcisering af, at de stående udvalg på samme måde som kommunalbestyrelsen er kollegiale organer. Der eksisterer ikke bestemmelser, som regulerer brugen af telekommunikationsteknologier, og det er derfor op til kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde konkret at vurdere, om der kan anvendes telekommunikationsteknologier, samt hvilke der kan anvendes.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 23, stk. 1, om de stående udvalgs forretningsorden. Der ses ikke at være grund til specifikt at nævne, at de stående udvalg kan vælge en næstformand.

Kravet om en forretningsorden er ikke ensbetydende med, at der skal udarbejdes en skriftlig forretningsorden, som for kommunalbestyrelsens vedkommende. Bestemmelsen betyder primært, at kommunalbestyrelsen er afskåret fra at vedtage procedureregler for det stående udvalgs forhandlinger.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 23, stk. 3, og bestemmer med den generelle henvisning til § 16, at de mindretalsgarantier, som gælder i relation til kommunalbestyrelsesreferaterne, også er gældende for udvalgene. Endvidere fastslår henvisningen til § 16, at der senest 1 måned efter, at referatet er underskrevet, fremsendes en kopi til Landsstyret.

Til stk. 4

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 23, stk. 4, og gør udtømmende op med, hvornår ikke-udvalgsmedlemmer har ret til at overvære udvalgs møder, idet udgangspunktet er, at udvalgs møder ikke er undergivet mødeoffentlighed.

1. pkt. giver udvalget mulighed for at forlange bistand fra forvaltningen, men det tilkommer borgmesteren som øverste daglige leder af administrationen, eventuelt efter høring af det stående udvalg og drøftelse med udvalgsformanden, at bestemme, hvilken sekretærbistand, der skal stilles til rådighed for det stående udvalg. Hvis det stående udvalg ikke ønsker, at den udpegede sekretær overværer udvalgs mødet, kan det stående udvalg modsætte sig dette, men kan ikke mod borgmesterens protest udpege en anden sekretær. Uenighed mellem det stående udvalg og borgmesteren om sekretærbistand afgøres af kommunalbestyrelsen.

Også en kommunalt ansat, som af kommunalbestyrelsen er udpeget som sekretær for det stående udvalg, kan af det stående udvalg nægtes adgang til at overvære udvalgs møderne, men det stående udvalg vil være forpligtet til at rette sig efter kommunalbestyrelsens beslutning om sekretærbistand ved sagernes ekspedition i forvaltningen og i øvrigt uden for det stående udvalgs møder.

Det stående udvalg kan også tilkalde ansatte med henblik på at modtage oplysninger, mundtlige redegørelser og lignende. Et stående udvalg kan ikke give en generel tilladelse til, at andre ansatte end det stående udvalgs sekretær overværer udvalgs møderne. Ansatte, som tilkaldes til udvalgs møderne med henblik på sagsoplysningen, har pligt til at deltage i møderne, medmindre kommunalbestyrelsen eller borgmesteren beslutter andet.

2. pkt. vedrører ikke-ansattes, herunder andre kommunalbestyrelsesmedlemmers, adgang til at overvære udvalgs møder. Bestemmelsen præciserer, at disse personer alene kan tilkaldes til at overvære udvalgs møder, hvis det er begrundet i hensynet til oplysningen af en bestemt sag. I modsætning til kommunalt ansatte, kan gruppen af ikke-ansatte kun overvære de stående udvalgs forhandlinger men ikke afstemningerne.

Bestemmelsen tilsigter en restriktiv praksis i relation til ikke-ansattes overværelse af udvalgs møder, ikke mindst for at undgå, at andre kommunalbestyrelsesmedlemmer end udvalgs medlemmerne deltager i udvalgs møderne, idet der herved ville være en risiko for, at forhandlingerne flyttes fra offentlige kommunalbestyrelses møder til lukkede udvalgs møder.

Til stk. 5

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 23, stk. 6, og skal ses i lyset af det generelle ønske om at skabe en større grad af åbenhed omkring de kommunale beslutningsprocesser.

Til § 29

Bestemmelsen svarer til den gældende § 25.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår en forpligtelse for de stående udvalg til at bestyre de anliggender, der er placeret under de stående udvalg inden for rammerne af det vedtagne årsbudget. Bestemmelsen fastslår endvidere, at såfremt det stående udvalg bliver opmærksomt på, at årsbudgettet ikke kan overholdes, skal der søges tillægsbevilling.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at et stående udvalg skal forhandle med øvrige relevante udvalg, herunder økonomiudvalg, stående udvalg og andre udvalg, inden der træffes beslutning i sagen. Det stående udvalg kan om nødvendigt inddrage borgmesteren i forhandlingerne.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at det stående udvalg skal komme med bidrag til årsbudgettet og budgetoverslag, når udvalget anmodes om dette. Det stående udvalg er forpligtet til at komme med de ønskede bidrag inden for en frist fastsat af økonomiudvalget.

Til § 30

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 26.

Bestemmelsen fastslår, at ethvert medlem af udvalget har mulighed for at indbringe en sag for kommunalbestyrelsen og således flytte beslutningskompetencen fra selve udvalget.

Det er dog ikke muligt at indbringe sager, som i henhold til lovgivningen skal behandles i det stående udvalg.

Til § 31

Til stk. 1

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 18, stk. 3.

Bestemmelsen fastslår, at valget til udvalg, kommissioner med videre finder sted efter valget til stående udvalg.

Til stk. 2

Sidste del af bestemmelsen angiver tilsvarende bestemmelsen i §24, stk. 4, at kommunalbestyrelsen ikke ved valg af personer til udvalg med videre kan træffe beslutning om, at valgene skal gælde for en kortere periode end kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer til gældende landstingslovs § 18, stk. 7, og har til formål at præcisere, at alene kommunalbestyrelsen har kompetence til at fastlægge disse særlige udvalgs sammensætning og virksomhed.

Hvorvidt de generelle regler, som gælder for udvalg, skal finde anvendelse på de i stk. 1 nævnte udvalg, kommissioner, bestyrelser og lignende, kan ikke besvares entydigt. Det kan imidlertid siges, at for så vidt disse regler er udtryk for generelle offentligretlige grundsætninger, eksempelvis reglerne om udarbejdelse af dagsorden og referat, vil kommunen være forpligtet til også at anvende disse regler på udvalg nedsat efter stk. 1.

Øvrige fælles bestemmelser i kapitel 3, som vedrører udvalg, må antages at være gældende i det omfang, kommunalbestyrelsen ikke har truffet modstående

bestemmelse, bortset fra de regler, som er specifikke for økonomiudvalget og de stående udvalg, det vil navnlig sige reglerne om besættelse på det konstituerende møde.

Til § 32

Strukturudvalget har i sin betænkning anbefalet, at der skabes nye muligheder i den politiske organisering, således at man i den enkelte kommune kan drøfte og overveje, hvilken organisering, der bedst fremmer de hensyn, den politiske organisering skal fremme.

Med forslaget gives kommunalbestyrelsen, med de begrænsninger der er i lovens §§ 24 og 25 vedrørende krav om, at kommunen har et økonomiudvalg med bestemte opgaver, adgang til at indrette styreformen efter eget ønske, som tilgodeser kommunens behov. Styreformen skal fastlægges i kommunens styrelsesvedtægt, jfr. lovens § 1, stk. 2.

Til § 33

Bestemmelsen afløser den hidtidige § 18, stk. 8, og tydeliggør, at valg til kommunens udvalg med videre er borgerlige ombud. Med forslaget bortfalder som hovedregel muligheden for, at kommunalbestyrelsen kan overlade hverv til andre af kommunens beboere, som er villige dertil. Dette skyldes, at det, med det øgede ansvar som storkommunerne skal varetage, ikke vil være hensigtsmæssigt at lade ikke-folkevalgte varetage ansvarsområder og beslutningskompetence, som hører inde under tilsynsmyndighedernes kontrol- og sanktionsbeføjelser. Der er med bestemmelsen ikke tilsigtet en ændring af de almindelige delegationsbeføjelser, herunder til bygdebestyrelser.

Til stk. 2

Undtagelsen fra hovedreglen i stk. 1 er herefter de bestyrelser, udvalg, råd o.l, hvor det i anden lovgivning er udtrykkeligt fastsat, at kommunalbestyrelsen kan udpege ikke-medlemmer, som f.eks. på daginstitutionsområdet.

Til § 34

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 27.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der ved valg af 2 eller flere medlemmer til et udvalg skal anvendes forholdstalsvalg separat for hvert udvalg. Det samme gør sig gældende for kommissioner og bestyrelser m.v.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at til udvalg, hvor borgmesteren er født medlem, skal borgmesteren antalsmæssigt medregnes i den gruppe, som borgmesteren tilhører. Viser forholdstalsvalget for eksempel, at den gruppe, borgmesteren tilhører, skal have 3 medlemmer, vil der udover borgmesteren skulle vælges 2 medlemmer til udvalget. Det samme gør sig gældende for kommissioner og bestyrelser m.v.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer den situation, at kommunalbestyrelsen skal vælge både kommunalbestyrelses- og ikke kommunalbestyrelsesmedlemmer til et udvalg eller lignende.

Ved valg af flere personer ved forholdstalsvalg forudsættes principielt, at alle, der skal vælges, er ligestillet således, at alle grupper har samme frihed ved besættelsen af de pladser, der tilkommer dem. Som følge heraf vil den eller de grupper, som skal besætte den eller de sidste pladser have mere indskrænkede valgmuligheder, idet en bestemt kategori af medlemmer kan være udtømt. Bestemmelsen er relevant ved sammensætningen af f.eks. udvalg etableret i medfør af §31, stk. 3.

Til stk. 4

Bestemmelsen viderefører fremgangsmåden ved forholdstalsvalg efter d'Hondts metode. Bestemmelsen er suppleret af en regel om, at hvis et kandidatforbund giver afkald på at besætte en ledig plads, fordeles pladsen mellem de andre kandidatforbund efter d'Hondts metode.

Da reglen i praksis har givet anledning til tvivl forudsættes, at der i den vejledning, som skal udsendes i forbindelse med denne landstingslovs vedtagelse, gives en klar anvisning på d'Hondts metodes anvendelse i praksis.

Til § 35

Bestemmelsen svarer til den gældende § 28.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der ved valg af en kandidat kræves flertal. Såfremt ingen af kandidaterne opnår flertal ved første afstemning, foretages endnu en afstemning. Giver denne afstemning ej heller absolut flertal til 1 kandidat, foretages et nyt valg mellem de 2 kandidater, som har fået flest stemmer. Ender dette valg med stemmelighed, foretages lodtrækning. Lodtrækningen foretages af borgmesteren.

Til stk. 2

Bestemmelsen foreskriver specielt fremgangsmåden ved afstemninger i udvalg eller kommunalbestyrelsen om valg mellem flere ansøgere til kommunale ansættelser.

Som grundlag for behandlingen af en ansættelsessag må der foreligge oplysninger om samtlige ansøgere, og ved afstemningen kan enhver af disse bringes i forslag. Afstemningen kan således ikke, uden der er enighed herom, begrænses til alene at vedrøre en del af ansøgerne, for eksempel dem, som er omfattet af udvalgets eller administrationens indstilling.

Til § 36

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 29.

Til stk. 1

Bestemmelsen tager højde for den situation, hvor et medlem af et udvalg med videre udtræder i løbet af valgperioden og derfor skal erstattes af et andet medlem.

Bestemmelsen fastslår, at den gruppe, som har valgt det afgående medlem, ligeledes skal vælge det nye medlem.

Til stk. 2

Henset til, at udvalgene oftest holder et større antal møder end kommunalbestyrelsen, og at det oftest lille medlemstal i udvalgene tilsiger et behov for fuldtalligt fremmøde, jf. også bemærkningerne til §26, stk. 2, er der indført en fri adgang til at indkalde stedfortræderen til møde i udvalget.

Et kommunalbestyrelsesmedlem kan dog ikke vælge at trække sig midlertidigt ud af udvalg og samtidig fortsat deltage i kommunalbestyrelsesarbejdet, jf. også bemærkningerne til § 15, stk. 2, idet valg til økonomiudvalg og stående udvalg er pligtmæssige.

Det er den pågældende valggruppe, som afgør, om betingelsen for indkaldelse af stedfortræder er opfyldt.

Valggruppen er ikke forpligtet til at tildele en midlertidig vakant udvalgsplads til det fraværende medlems suppleant i kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på medlemmer, som er indvalgt i et udvalg, og ikke i tilfælde, hvor et medlem er født medlem, som det er tilfældet med borgmesterens medlemskab af økonomiudvalget. Ved borgmesterens forfald kan der således ikke indvælges et andet medlem i økonomiudvalget, men har viceborgmesteren overtaget den øverste daglige ledelse af administrationen, jf. forslaget §22, stk. 2, overtager viceborgmesteren også formandsposten i økonomiudvalget.

Er viceborgmesteren allerede medlem af økonomiudvalget, vil der således opstå en ledig plads i udvalget, når viceborgmesteren indtræder i borgmesterens opgaver.

Til § 37

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 30, stk. 1, og lovfæster den hidtidige praksis for så vidt angår procedurereglerne om inhabilitet i udvalgenes behandling af konkrete sager. Bestemmelsen finder anvendelse for samtlige udvalg.

I lighed med de for kommunalbestyrelsen gældende regler, jf. bemærkningerne til § 14, afgøres spørgsmål om, hvorvidt inhabilitet rent faktisk foreligger, i overensstemmelse med reglerne i landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning.

Den praksis, som lovfæstes, går ud på, at der gælder samme regler om behandlingen af spørgsmål om konkret inhabilitet i udvalgene som i kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en parallel til § 14, stk. 2, om kommunalbestyrelsesmedlemmernes underretningspligt overfor borgmesteren, såfremt der opstår tvivl om habilitetsspørgsmålet.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at den politiske magtbalance i kommunalbestyrelsen ikke forrykkes i tilfælde af, at et medlem erklæres inhabilt.

Henset til, at mindretal i kommunalbestyrelsen ofte kun vil være repræsenteret i et udvalg med et enkelt medlem, fastslås det, at også mindretalsgarantierne i § 14, stk. 3 og 4, kommer til at gælde for udvalgsarbejdet.

Til stk. 4

Der henvises til bemærkningerne til stk. 3.

Kommunalbestyrelsens udvalg har normalt ikke så mange medlemmer, at det forekommer hensigtsmæssigt at overføre reglen i § 14, stk. 4 om, at 2/3 af medlemmerne kan kræve behandlingen af en sag gennemført på trods af, at et medlem er fraværende som følge af inhabilitet, og stedfortræderen ikke er indkaldt til udvalgenes sagsbehandling.

Til § 38

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 31.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at udvalgsmedlemmer som hovedregel ikke må påtage sig betalt arbejde for den del af forvaltningen, som udvalget har ansvaret for. Der gives dog mulighed for, at et udvalgsmedlem kan påtage sig opgaven, efter opgaven har været i offentligt udbud. Videre kan et medlem undtagelsesvis påtage sig betalt arbejde for den del af forvaltningen, som udvalget har ansvaret for, hvis særlige forhold taler herfor. Dette kan være gældende, hvis medlemmet er den eneste person, som besidder de nødvendige kvalifikationer for arbejdets udførelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen er indført på baggrund af en række uheldige eksempler fra praksis, hvor personer, som er ansat i underordnede stillinger eller i stillinger i bygderne uden nogen løbende eller tæt kontakt til kommunens politiske og administrative ledelse, har været afskåret fra medlemskab af kommunens stående udvalg. Der er derfor indført et afstandskriterium, som først og fremmest har til formål at udelukke en person fra medlemskab af stående udvalg, hvis den pågældende hyppigt ville være afskåret fra at deltage i sagernes behandling på grund af konkret inhabilitet, eller hvis medlemskab af det stående udvalg ville medføre, at det pågældende medlem skulle deltage i tilsyn og kontrol med sin egen tjenstlige virksomhed.

Betænelighederne vil navnlig gøre sig gældende i de tilfælde, hvor den ansatte varetager administrative funktioner af mere overordnet karakter. Afgørende hensyn taler imod at tillade en dobbeltrolle i de tilfælde, hvor den ansatte er umiddelbart ansvarlig over for det stående udvalg for et forvaltningsområde, og således som udvalgsmedlem vil skulle tage stilling til egne indstillinger i sagerne.

Nr. 1 omhandler tjenstegrenschefer inden for de sagerområder, som er underlagt det stående udvalg, og ansatte, som i henhold til praksis, stillingsbeskrivelse eller kompetencefordelingsplan er stedfortrædere for tjenstegrenscheferne. Som eksempler på tjenstegrenschefer kan nævnes socialchef, ledende skoleinspektør og kommuneingeniør.

Afgrænsningen af den personkreds, som er omfattet af nr. 2, må bero på en konkret vurdering af indholdet af de funktioner, der er tillagt de pågældende. Da den enkelte kommunalbestyrelse inden for vide rammer selv bestemmer, hvordan dens administration skal tilrettelægges, herunder hvilke funktioner og stillingsbetegnelser dens ansatte skal have, kan man ved afgrænsningen ikke alene lægge vægt på stillingsbetegnelsen. Man må lægge vægt på de beføjelser, der i henhold til organisations- og kompetencefordelingsplaner, stillingsbeskrivelser med videre er tillagt den pågældende. Det afgørende vil være, om den ansatte har et dagligt ledelsesansvar og selvstændigt leder et personale. Stillingens lønmæssige placering vil tillige kunne være et vejledende moment.

Som eksempler på ansatte, der udelukkes fra medlemskab af vedkommende stående udvalg efter bestemmelsen nr. 2, kan nævnes sekretariatsledere, afdelingsledere, kontorledere og andre med selvstændigt personaleansvar. Endvidere vil institutionsledere og andre med ledende administrative funktioner ved en institution være afskåret fra medlemskab af det stående udvalg, institutionen hører under.

Til stk. 3

Nr. 1 omhandler alle ansatte, som er beskæftiget med egentlige økonomiudvalgsopgaver, økonomi-, løn- og personaleforvaltning, og derved er udelukket fra medlemskab af økonomiudvalget.

Nr. 2 vedrører specifikt ansatte i den del af forvaltningen, der uden at være omfattet af nr. 1, forestås af økonomiudvalget, eksempelvis personer beskæftiget med planlægningsopgaver og ansatte inden for forvaltningsområder, som uden direkte at høre under økonomiudvalget forestås af dette, eksempelvis skattevæsen og folkeregister.

Nr. 3 omfatter tjenestegrenschefer, men i modsætning til stk. 2, nr. 1, er stedfortrædere for tjenestegrenschefer ikke udelukket fra medlemskab af økonomiudvalget.

Til stk. 4

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 31, stk. 4, som lovfæster ægtefælleinhabilitet som en konsekvens af, at dette også er fastsat i landstingsloven om sagsbehandling i den offentlige forvaltning. Ved forhold, der kan sidestilles med ægteskab forstås forhold der enten har strakt sig over længere tid, eller forhold hvor parterne er samboende.

Til 39

Reglen er en videreførelse af den gældende § 38. Det kommunale regnskabsår vil således fortsat svare til Hjemmestyrets regnskabsår

Til § 40

Bestemmelsen svarer til den gældende § 39.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår økonomiudvalgets pligt til at udarbejde dels et årsbudget for det kommende regnskabsår, og dels et flereårigt budgetoverslag. Perioden for det flerårige budgetoverslag kan ikke gøres kortere end 3 år. Hensigten med bestemmelsen er, at markere vigtigheden af planlægningselementet i forbindelse med kommunernes budgetlægning.

Til stk. 2

Bestemmelsen tydeliggør, sammen med forslaget til §43, stk. 2, at enhver afholdelse af udgifter eller oppebærelse af indtægter forudsætter en budgetmæssig vedtagelse. Bestemmelsen foreskriver endvidere en pligt for kommunen til likviditets- og statusbudgettering, hvilket ikke blot har betydning for kommunens daglige likviditetsstyring, men også forpligter kommunen til at stille politiske mål til eksempelvis nedbringelse af restancemassen.

Til stk. 3

Bestemmelsen forpligter kommunen til at budgettere svarende til reelt forventelige udgifter og indtægter. Det vil således efter denne bestemmelse ikke være lovligt for en kommune at underbudgettere offentlig hjælp eller overbudgettere skatteindtægterne for at omgå overskudskravet i stk. 4.

Kommunalbestyrelserne skal på ikke lovbundne områder afsætte bevillinger svarende til den politiske målsætning for budgetåret og prioriteringen heraf, men vil samtidig kunne reservere en beløbsramme enten på en drifts- eller anlægsbevilling eller som en decideret drifts- eller anlægsreserve til imødegåelse af uforudsete forskydninger i udgifter eller indtægter i forhold til det vedtagne budget.

Kommunalbestyrelsen vil således også være forpligtet til at foretage en realistisk vurdering af kommunens tilgodehavender, især restancemassen.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at en kommune alene må budgettere med drifts- eller likviditetsunderskud i det omfang,

- 1) dette underskud kan finansieres uden særskilt lånefinansiering,
- 2) en nødvendig lånefinansiering i hele eller en del af budgetåret kan ske uden tilladelse fra Landsstyret, eller
- 3) Landsstyrets tilladelse til lånefinansieringen er indhentet forud for budgettets vedtagelse.

Landsstyret foreslår bestemmelsen suppleret med tilsvarende bestemmelser for leje- og leasingaftaler.

Landsstyrets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for leje- og leasingaftaler jf. §44, vil blive udnyttet til at fastsætte en bagatelgrænse for leje- og leasingaftaler.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal ses som en imødekommelse af et ønske fra såvel Hjemmestyret som kommunerne om en klar vejledning om budgetteringsprincipper med videre.

I og med at det overlades til tilsynsmyndigheden at fastsætte detailforskrifter for kommunernes budgetlægning, skabes der samtidig den nødvendige smidighed i budgetreglerne, som således vil kunne tilpasses og justeres i overensstemmelse med samfundsudviklingen.

Bestemmelsen forudsætter for så vidt ikke, at Landsstyret eller dets forvaltning selv skal have udarbejdet budgetvejledningen, som eksempelvis vil kunne være udarbejdet af kommunernes landsforening og herefter autoriseret af Landsstyret ved en bekendtgørelse.

Til § 41

Bestemmelsen svarer til den gældende § 40.

Til stk. 1

Bestemmelsen er en undtagelse til § 10, som fastslår, at en sag kun kræver 1 behandling i kommunalbestyrelsen. Kommunens årsbudget og flerårigt budgetoverslag er arbejdsgrundlaget for hele kommunens administration, og det er derfor vigtigt, at årsbudgettet behandles grundigt.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen selv tilrettelægger forretningsgangene for budgetbehandlingen, herunder om proceduren for fremsættelse af ændringsforslag.

Landsstyret vil dog i normalforretningsordenen kunne optage bestemmelser, som svarer til den gældende retstilstand på området, nemlig, at 1. budgetbehandling er en generaldebat, mens der på 2. behandlingen sker en detailldrøftelse og afstemning om de poster, hvortil kommunalbestyrelsen skal tage bevillingsmæssig stilling.

En opretholdelse af denne opdeling er ønskelig af hensyn til, at medlemmerne dels kan få mulighed for både at forholde sig til årsbudgettet på grundlag af et sammenhængende og opprioriteret oplæg, og dels tage stilling til det flereårige budgetoverslag med kendskab til de ønsker, der er fremkommet fra andre af kommunalbestyrelsens medlemmer.

Kommunalbestyrelsen vil under 1. behandlingen kunne træffe beslutning om ændring af budgetforudsætningerne med den virkning, at økonomiudvalget til 2. behandlingen må tilpasse årsbudgetforslaget hertil.

Såfremt kommunalbestyrelsen ikke har vedtaget en forretningsorden finder normalforretningsordenen anvendelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer fristen for årsbudgettets vedtagelse.

2. led i bestemmelsen om Landsstyrets adgang til at fastsætte regler om årsbudgetspecifikationen i forbindelse med årsbudgetvedtagelsen angiver ligeledes adgang for tilsynsmyndigheden til at fastsætte sådanne regler. Landsstyret vil endvidere i normalforretningsordenen kunne fastsætte regler vedrørende afstemningsrækkefølgen

Ved fastsættelsen af regler om årsbudgetspecifikationen er Landsstyret bundet af §40, stk. 2 og 4, hvorefter årsbudgettet består af indtægter, udgifter og finansforskydninger. Det betyder, at man ikke kan sætte årsbudgettet til afstemning som et samlet forslag, idet dette ville svare til, at man stemte om en bestemt drifts- og likviditetsresultat, hvilket ikke efter §40, stk. 2, er en del af årsbudgettet, men er en konsekvens heraf. Spørgsmålet om et overskudsmål er således en diskussion, som hører naturligt hjemme under 1. behandlingen af årsbudgettet og udgør samtidig en ydre ramme for kommunalbestyrelsens dispositionsfrihed.

Kravet i §40, stk. 4, om forbud mod en årsbudgetvedtagelse, som forudsætter en låneoptagelse, som kommunalbestyrelsen ikke kan beslutte uden Landsstyrets forudgående godkendelse, indebærer også, at afstemningsproceduren skal foregå således, at det skal stå kommunal-bestyrelsesmedlemmerne klart, hvornår vedtagelsen af en udgift eller mindre indtægt vil være ulovlig i henhold til §40, stk. 4.

Ved fastsættelsen af et årsbudgetspecifikationsniveau er der teoretisk muligheder, som strækker sig fra en samlet blokbudgettering af udgifterne og af indtægterne til en årsbudgettering ned på specifikationskontoniveau. Disse yderpunkter forekommer dog ikke som hensigtsmæssige grænser i praksis, idet detaljeringsgraden ikke bør foregå på et niveau, som indskrænker den daglige dispositionsfrihed.

Bestemmelsen skal ses også som specialregel i forhold til §40, stk. 5, og den nærmere udmøntning af reglerne forudsættes at ske i den kommende årsbudgetbekendtgørelse.

Til stk. 4

Bestemmelsen er en konsekvens af Landsstyrets tilsynsforpligtelse.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til den gældende § 41.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen senest 14 dage efter vedtagelsen af årsbudgettet og budgetoverslaget, skal offentliggøre disse. Bestemmelsen skal medvirke til større åbenhed omkring kommunalbestyrelsens beslutninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen tilsigter en styrkelse af nærdemokratiet. Der stilles ikke særlige krav til indholdet af budgetinformationen ud over, at den alene må indeholde neutralt formulerede oplysninger om budgettet. Informationen må således ikke indeholde politiske indlæg fra kommunalbestyrelsesmedlemmerne eller de partier, som er repræsenteret i kommunalbestyrelsen, idet det ikke er en kommunal opgave at udsende pjecer med eller annoncere for politiske anskuelser.

Budgetinformationen kan ud over oplysninger om budgettet og budgetoverslagene indeholde oplysninger om kommunale aktiviteter i almindelighed.

Til § 43

Bestemmelsen svarer til den gældende § 42.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen er bundet af det vedtagne budget og alene efter bestemmelsens stk. 2 kan afholde udgifter eller oppebære indtægter, som ikke er medtaget i budgettet.

Til stk. 2

Bestemmelsen er et forbud mod delegation af bevillingsmyndigheden. Der er derimod intet til hinder for, at kommunalbestyrelsen gør disponering af visse bevillinger betinget af økonomiudvalgets godkendelse.

Kommunalbestyrelsens mulighed for at delegere en kompetence til at foretage budgetneutrale rokeringer er af hensigtsmæssighedshensyn indsat som undtagelse til hovedreglen i 1. pkt. om bevillingsmyndigheden.

Bestemmelsen har til formål at smidiggøre proceduren omkring budgetrokeringer. Det er en forudsætning, at økonomiudvalget inden, der foretages rokeringer i henhold til kommunalbestyrelsens bemyndigelse, forhandler spørgsmålet med de berørte udvalg, jf. §29, stk. 2.

Kommunalbestyrelsens bemyndigelse skal præcist angive, hvad den omfatter, herunder, hvorvidt den er begrænset til at angive beløbsstørrelser, udvalgsområder eller bevillingsområder. Det vil dog ikke være muligt at bemyndige økonomiudvalget til at rokere fra en driftsbevilling til en anlægsbevilling eller omvendt.

Til stk. 3

Finansieringen af en tillægsbevilling skal fremgå klart af beslutningsreferatet, og angår både udgifts- og indtægtsbevillinger, og det vil således ikke være lovligt eksempelvis at henskyde finansieringsspørgsmålet til et kommende budgetår eller at beslutte, at finansierings-spørgsmålet skal henlægges til en planlagt sparerunde senere på året.

Såfremt kommunalbestyrelsen ved årsbudgetvedtagelsen har angivet, hvilke aktiviteter en bestemt bevilling skal dække, skal en kompenserende besparelse på denne bevilling i forbindelse med en udgiftskrævende tillægsbevilling angive, hvilken ændring i de forudsatte aktiviteter kompenseringen vil medføre.

2. pkt. præciserer, at kravet om realisme i budgetlægningen og om forbud mod underskudsbudgettering i § 40, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på tillægsbevillinger.

Til § 44

Forslagets § 44 svarer indholdsmæssigt til den gældende § 43.

Nr. 1 regulerer kommunernes adgang til lånoptagning m.v. Den tidligere ordning, hvorefter udgangspunktet har været et totalforbud mod kommunal låntagning, hvorfra tilsynsmyndigheden har kunnet gøre generelle undtagelser, har i praksis vist sig ikke at virke efter hensigten, nemlig at begrænse kommunernes risiko for at havne i gældsforhold som følge af overforbrug, idet en række har opbygget ikke ubetydelige gældsbyrder uden forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden ved at overtrække deres konti i pengeinstitutter og gennem mellemregningen med Hjemmestyret.

Denne gældsætning har tilsynsmyndigheden været nødt til at acceptere i form af løbende revisioner til og nye låneaftaler med banker og Hjemmestyret for at undgå, at disse kommuner reelt trådte i betalingsstandsning.

Problemet bør løses gennem dels mere hensigtsmæssige budgetteringsregler for kommunerne, og dels bedre sanktionsmuligheder for tilsynsmyndigheden overfor de kommuner, som bevidst søger at gældsætte sig i strid med reglerne.

Endelig vil en forenklet byrde- og opgavefordeling, som dels giver kommunerne bedre muligheder for selv at lægge et serviceniveau på de udgiftstunge områder, det vil sige socialområdet og folkeskoleområdet, og dels tilvejebringer et alternativ til de gældende mellemregningsregler, i sig selv være egnede styringsmæssige redskaber til at undgå unødvendig gældsætning.

Det må konkluderes, at en alt for stram lovregel vedrørende kommunal låntagning ikke bidrager til at bremse kommunal gældsætning, men tværtimod pådrager tilsynsmyndigheden et meget vanskeligt administrerbart og også uheldigt medansvar for kommunernes budgetlægning og økonomistyring.

Det anbefales i stedet, at det overlades Landsstyret at regulere den nærmere låntagnings-adgang for kommunerne, hvilket skaber en betydelig større fleksibilitet, end tilfældet er i dag, og herunder giver Landsstyret muligheden for at tilpasse den kommunale låntagning til den samfundsøkonomiske udvikling.

På samme måde som med den kommunale låntagning fandt Landstinget det ved vedtagelsen af den gældende landstingslov mest hensigtsmæssigt, at det generelt overlades til Landsstyret at fastlægge reglerne for kommunernes adgang til at kautionere, stille økonomiske garantier, leje- og leasingaftaler samt påtage sig andre eventualforpligtelser, herunder solidarisk hæftelse, samt at give tilsagn om regelmæssige, ulovbundne økonomiske tilskud, eksempelvis reducerede huslejetakster for, erhvervslejemål.

Bestemmelsen tilsigter imidlertid ikke at regulere, hvilke områder kommunerne kan subsidiere på den i nr. 2, 3 og 4 angivne måde, idet der er en særskilt lovregulering af kommunernes erhvervsengagement.

Bestemmelser fastsat med hjemmel i nr. 2, 3 og 4 skal alene angive grænserne for formen og omfanget af sådanne forpligtelser. Generelt for tilladelser til dispositioner i medfør af nærværende bestemmelse skal det anføres, at Landsstyret efter omstændighederne vil kunne betinge en tilladelse af krav til eksempelvis kommunens økonomistyring eller budgetlægning. Formålet med sådanne betingelser vil navnlig kunne være at søge at imødegå risici for kommunal gældsætning ud over lovens rammer og ubudgettede tab.

Til § 45

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til gældende § 44.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunens bogføring skal vise en reel oversigt over, hvordan kommunens midler forvaltes. Endvidere skal bogføringen give reel information, om der er overensstemmelse mellem kommunalbestyrelsens beslutninger, kommunens forvaltning og det vedtagne årsbudget.

Til stk. 2

Bestemmelsen henviser til reglerne om anbringelse af fondes midler, jf. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 97 af 15. marts 1985 som ændret ved bekendtgørelse nr. 144 af 16. marts 1988 og bekendtgørelse nr. 294 af 3. maj 1989.

Henset til, at det ikke ved denne landstingslov har været tilsigtet at regulere kommunernes adgang til at foretage erhvervs-mæssige investeringer, er adgang til anbringelse af kommunale midler efter landstingsloven begrænset til obligationer, hvorved bemærkes, at dette ikke omfatter den i Justitsministeriets bekendtgørelse hjemlede adgang til anbringelse af fondsmidler i konvertible obligationer.

Til § 46

Bestemmelsen svarer til den gældende § 45.

Bestemmelsen fastlægger sammen med bestemmelsen i § 47 hvorledes kommunens regnskab udarbejdes og godkendes.

Til stk. 1

Det er økonomiudvalget, der aflægger regnskab til kommunalbestyrelsen. Regnskabet skal være ledsaget af en fortegnelse over kommunens økonomiske forpligtelser samt forklarende bemærkninger til afvigelser mellem budget og regnskab. Regnskabsaflæggelsen skal ligeledes ledsages af bemærkninger til alle øvrige relevante økonomiske dispositioner herunder kommunens investeringsplaner og budgetoverslag, m.v., som f.eks. flerårige projekter og andre længerevarende tiltag.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer kommunalbestyrelsens rolle i relation til regnskabsaflæggelsen.

Da regnskabet, jf. stk. 1, aflægges af økonomiudvalget, skal det således ikke igennem en vedtagelsesprocedure i kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen tager derimod alene stilling til, om kommunalbestyrelsen eventuelt ønsker poster eller bemærkninger i regnskabet belyst under den efterfølgende revision, hvorefter det fremsendes til revisionen og Landsstyret.

Til stk. 3.

Bestemmelsen fastslår, at Landsstyret udarbejder de nærmere regler om regnskabsaflæggelsen, herunder om fristen for regnskabsaflæggelsen.

Til § 47

Til stk. 1

Bestemmelsen tydeliggør i forhold til den tidligere bestemmelse, at kommunalbestyrelsen både skal forholde sig til bemærkningerne og endeligt godkende årsregnskabet. Bestemmelsen svarer i øvrigt til den gældende § 45, stk. 4, for så vidt angår revisionsbemærkninger til årsregnskabet. Kommunalbestyrelsen kan efter den foreslåede bestemmelse ikke delegere besvarelse af revisionsbemærkninger til administrationen eller til et udvalg.

Om revision i løbet af regnskabsåret henvises til bemærkningerne til § 48, stk. 3 og 5.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende § 45, stk. 5, for så vidt angår revisionsberetning og kommunalbestyrelsens besvarelse heraf.

Kommunalbestyrelsens afgørelse og revisionens bemærkninger fremsendes som følge af den fremtidige sondring mellem tilsynsmyndighed og Tilsynsråd til tilsynsmyndigheden.

Til stk. 3

Reglen om, at regnskabet på samme måde som budgettet skal være tilgængeligt for kommunens borgere, svarer til den gældende § 42. Tilgængelighed kan sikres på flere måder men skal i det mindste fremlægges i skriftlig form til gennemsyn i kommunekontor, servicecentre, bygdefilialkontorer og tilsvarende.

Til § 48

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 46

Til stk. 1

Der stilles ingen krav til revisionen ud over, at den skal være statsautoriseret og godkendt af Landsstyret. Set i lyset af størrelsen på de fremtidige kommuner anser Landsstyret det for påkrævet med større krav til revisionens arbejde og foreslår derfor, at det fremover alene kan være statsautoriserede revisionsfirmaer, som lovligt kan revidere de kommunale regnskaber. Revisionen skal således i sit arbejde påse, at den ikke pådrager sig et medansvar for de kommunale beslutninger. Kravet om at revisionen skal være statsautoriseret træder først i kraft den 1. januar 2012, jf. §72, stk. 3.

Til stk. 2

Det er den kommunale revisions ansvar at påse, at generelle og specifikke regnskabs- og revisionsbestemmelser efterleves.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver det statsautoriserede revisionsselskab mulighed for at foretage uanmeldt kasseeftersyn samt en kritisk gennemgang af kommunens regnskabsføring og de kontrolforanstaltninger, kommunen har indført for at sikre korrekte arbejdsgange.

Til stk. 4

Bestemmelsen præciserer, at kommunalbestyrelsen ikke blot har en oplysningspligt overfor revisionen men tillige en egentlig dokumentationspligt. Det sidste vil navnlig få den praktiske betydning, at revisionen ikke selv vil være henvist til at tilvejebringe

det nødvendige dokumentationsmateriale. Nødvendige oplysninger kan f. eks. være bogføringsbilag eller rejseafregninger.

Til stk. 5

Bestemmelsen præciserer, at revisionsbemærkninger afgivet som led i den løbende revision skal behandles på samme måde som revisionsbemærkninger afgivet ved revisionen af årsregnskabet.

Til § 49

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende § 47.

Det kommunale tilsyn omfatter ikke spørgsmål om overholdelsen af kasse og regnskabs-regulativet, men en tilsidesættelse vil kunne medføre anmærkning fra revisionens side, hvilket tilsynsmyndigheden er kompetent til at forfølge, idet kommunalbestyrelsens pligt til at følge op på revisionsbemærkninger er en lovmæssig forpligtelse, jf. § 48, stk. 1 og 2, og § stk. 5.

Stk. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende § 48, og har til formål at sikre, at der kan udarbejdes ensartede regler for kommunernes kontering, regnskabsaflæggelse og revisionsprocedurerne.

Formålet med ensartede regler er ikke mindst at sikre, at der kan tilvejebringes sammenlignelige oplysninger om økonomiske forhold i forbindelse med kommunernes opgavevaretagelse.

En væsentlig del af sådanne bestemmelser findes allerede i det budget- og regnskabssystem, som Kanukoka i øjeblikket administrerer for Hjemmestyret. En formalisering i form af en bekendtgørelse vil imidlertid gøre reglerne ufravigelige for kommunerne, som vil kunne supplere reglerne med eksempelvis tidsfrister.

Til § 50

Til stk. 1

Reglen svarer til den gældende § 49, stk. 1, dog med den tilføjelse, at der foreslås fælles bygdebestyrelser for to eller flere bygder. Endvidere foreslår Landsstyret, at det er kommunalbestyrelsen, som afgør hvilke bygder, der skal have fælles bygdebestyrelse. Ved afgørelsen af, hvilke bygder der skal have fælles bygdebestyrelser står kommunalbestyrelsen frit, ligesom kommunalbestyrelsen er frit stillet med hensyn til, om bygdebestyrelsen skal bestå af 3 eller 5 medlemmer.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og foreslås indsat således, at der er mulighed for, at særligt folkerige eller afsides liggende bygder kan gives dispensation i forhold til fælles bygdebestyrelse.

Dispensationen gives efter kommunalbestyrelsens ansøgning til Landsstyret, såfremt Landsstyret finder betingelserne opfyldt.

Til stk. 3

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at foreskrive for detaljerede procedureregler for valg af bygdebestyrelsens formand, idet dette valg henset til bygdernes begrænsede medlemstal bør kunne foregå på en mere uformel måde end borgmestervalg.

Reglerne om, hvem som kan vælges til medlem af bygdebestyrelsen reguleres i den særlige valglovgivning.

Til stk. 4

Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 1 i den gældende landstingslov. Landsstyret finder det vigtigt med lovforslaget at få præciseret, at bygdebestyrelserne arbejder på delegation fra kommunalbestyrelsen. Landsstyret foreslår derfor, at samtlige bestemmelser om bygdebestyrelser samles i et separat kapitel i landstingsloven.

Reglen har imidlertid i praksis givet anledning til betydelig fortolkningstvivel om omfanget af kommunalbestyrelsens delegationskompetence. Det har således navnlig været usikkert i hvilket omfang, kommunalbestyrelsen kunne uddelegere kompetence til at disponere bevillingsbeløb til byggerne. Som en konsekvens af, at bygdebestyrelsernes kompetence hviler på delegation, har kommunalbestyrelserne pligt til at sikre sig, at de fornødne administrative ressourcer er til rådighed for bygdebestyrelsen, idet kommunalbestyrelsen har et tilsynsansvar overfor bygdebestyrelserne.

En kommunalbestyrelse, som uddelegerer beslutningskompetence til en bygdebestyrelse uden at sikre sig, at bygdebestyrelsen administrativt er i stand til at løse opgaven, vil således kunne ifalde ansvar efter forslagets kapitel 9.

Til § 51

Bestemmelsen svarer til den gældende § 50.

Til stk. 1

Bestemmelsen har indført en række ufravigelige minimumskrav til forretningsordenen.

Der er tale om grundlæggende forvaltningsretlige principper i overensstemmelse forvaltningslovens krav.

Det forekommer uhensigtsmæssigt, at der i vidt omfang skal gælde samme, detaljerede procedureregler for bygdebestyrelsernes virke som kommunalbestyrelsesarbejdet. Bestemmelsen skaber samtidig mulighed for, at kommunalbestyrelserne bedre kan tage højde for de ofte meget forskelligartede forhold fra bygd til bygd. Fastlæggelsen af bygdernes forretningsorden foretages af kommunalbestyrelsen og skal ses som en markering af, at bygderne er tillagt større beslutningsmæssige beføjelser, hvorfor det er vigtigt, at der skabes forvaltningsmæssigt præcise procedureregler for bygdebestyrelsernes arbejde, som er koordineret med kommunalbestyrelsens egne procedureregler.

Kommunalbestyrelsens fastsættelse af forretningsordensbestemmelser for bygdebestyrelserne bør ske efter i høring i bygdebestyrelsen, jf. §52.

Vederlæggelse af bygdebestyrelsens medlemmer sker efter §55.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en generel habilitetsregel, som blev indført som en konsekvens af forventningerne til, at bygdebestyrelserne tillægges større kompetence.

Reglen er endvidere udtryk for, at Landsstyret i praksis har haft forespørgsler fra flere kommuner vedrørende problemstillingen med en kontormedhjælper på bygdekontoret, som tillige var medlem af bygdebestyrelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen indeholder en garanti for bygdebestyrelsens medlemmer svarende til den, som gælder for mindretal i kommunalbestyrelsens udvalg, jf. §30.

Bestemmelsen gælder kun sager, hvor bygdebestyrelsen har beslutningsmyndighed. I sager hvor bygdebestyrelsen i medfør af forslaget §52, jf. nedenfor, enten afgiver indstilling til kommunalbestyrelsen eller afgiver udtalelse til denne, vil et mindretal i bygdebestyrelsen kunne benytte sig af retten til at kræve mindretalsudtalelser tilført referatet.

Til § 52

Bestemmelsen svarer til den gældende § 51.

Bestemmelsen fastslår en initiativret for bygdebestyrelserne til at fremsende indstillinger omhandlende forhold i bygderne til kommunalbestyrelsen. Endvidere giver bestemmelsen kommunalbestyrelsen en forpligtelse til, så vidt muligt at høre bygdebestyrelsen ved behandling af sager, som vedrører bygderne

Til § 53

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 52.

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at bygdebestyrelserne først kan afholde udgifter efter kommunal-bestyrelsen har givet bevilling hertil. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med §43, stk. 2, som fastslår at bevillingskompetencen er hos kommunalbestyrelsen.

Dette er således ikke muligt for kommunalbestyrelserne at afsætte dispositionsbeløb til bygdebestyrelserne, for så vidt angår dispositioner, som ligger ud over en bemyndigelse, bygdebestyrelsen har fået i medfør af stk. 3.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver for det første, at bygdebestyrelserne kan tildeles et driftstilskud over det kommunale budget. Bestemmelsen angiver for det andet bygdebestyrelsernes anvendelsesmuligheder for et sådant dispositionsbeløb.

Bestemmelsen angiver imidlertid ikke, i hvilket omfang den administrative kompetence på et område kan delegeres til bygdebestyrelserne, idet dette afgøres med udgangspunkt i §50, stk. 4. Omvendt er delegation af kompetence en forudsætning for afsættelse af et dispositionsbeløb, som i medfør af stk. 1, automatisk indebærer en delegation af beslutningskompetence inden for den økonomiske ramme, som dispositionsbeløbet angiver.

Det vil derfor som hidtil være muligt at uddelegere beslutningskompetence til en bygdebestyrelse uden, at der følger et økonomisk ansvar med. Har en bygdebestyrelse forbrugt et dispositionsbeløb, er bygdebestyrelsens beslutningskompetence, som er knyttet til beløbet således samtidig bortfaldet.

Kommunalbestyrelsen vil dog, som anført, teoretisk set, kunne give bygdebestyrelsen en dispositionskompetence, som er videregående end den økonomiske kompetence i medfør af stk. 2, eller tillægsbevillige et yderligere dispositionsbeløb. Dette bør imidlertid høre til undtagelserne, da det netop er tanken med at afsætte et dispositionsbeløb at indføre en administrativ lettelse for byggerne ved, at de overgår til rammestyling, som afsættelse af et dispositionsbeløb er udtryk for.

Det vil stride mod principperne for rammestyling, at dårlig forvaltning af den ved rammestylingen tildelte kompetence skal kunne præmieres ved tildeling af supplerende kompetence. Konsekvensen af, at et dispositionsbeløb er forbrugt som følge af dårlig forvaltning bør derfor altid være, at der ikke tillægsbevilges yderligere beløb, og at der ikke tildeles supplerende beslutningskompetence.

Udnyttelse af et rammebeløb skal ske inden for rammerne af lovgivningen på området. Dette er navnlig aktuelt ved afsættelse af dispositionsbeløb til kultur og folkeoplysning samt sociale aktiviteter.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre kommunalbestyrelsens indsigt i bygdebestyrelsens aktiviteter.

Der vil supplerende i bygdens forretningsorden kunne indsættes bestemmelser, som foreskriver yderligere dokumentationskontrol, herunder også på områder, hvor en bygd ikke har fået tillagt økonomisk kompetence, jf. stk. 2.

Til § 54

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende § 53, og tillægger bygdebestyrelsens formand det umiddelbare ansvar for bygdebestyrelsens virksomhed. Med lovgivningen henvises til såvel denne landstingslov som landstingslov om sagsbehandling og landstingslov om offentlighed i forvaltningen.

Bestemmelsen har også den praktiske betydning, at bygdebestyrelsens formand altid vil kunne fungere som bygdens kontaktperson for kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og foreslås indsat for at tydeliggøre, at kommunalbestyrelsen har det umiddelbare tilsyn med bygdernes forvaltning.

Tilsynsmyndigheden vil ikke som hidtil have mulighed for at føre direkte tilsyn med bygdebestyrelserne, men skal udøve tilsynet gennem kommunalbestyrelsen. Såfremt Landsstyret ønsker at få oplyst en sag, som er behandlet i en bygdebestyrelse, vil Landsstyrets indgang til oplysninger altid være kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen delegerer kompetence til bygdebestyrelsen, men kan ikke derved fralægge sig ansvaret for, at der forvaltes i overensstemmelse med bevilling og delegation.

Til § 55

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 17, stk. 1, for så vidt angår vederlæggelse af bygdebestyrelsesmedlemmer.

Landsstyret foreslår bestemmelsen udskilt fra bestemmelserne om vederlæggelse af kommunalbestyrelsesmedlemmer for også på denne måde at præcisere, at bygdebestyrelsen er kommunalbestyrelsens ansvarsområde.

Til stk. 2

I overensstemmelse med nugældende bestemmelse i § 17, stk. 2, bør der kunne ydes et tillægsvederlag for bygdebestyrelsen. Tillægsvederlaget kan ydes af kommunalbestyrelsen ud fra en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Ved vurderingen skal kommunalbestyrelsen særligt lægge vægt på formandens ansvar og arbejdsbyrde.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver medlemmer af bygdebestyrelser ret til orlov uden tab af vederlag ved graviditet, barsel og adoption, i henhold til lovgivningen herom. Bestemmelsen er indsat på opfordring af Landstingets Midlertidige udvalg vedrørende Strukturreformen.

Til § 56

Til stk. 1

Bestemmelsen afløser § 54, stk. 1 i den gældende landstingslov.

Efter nærværende lovforslag vil Landsstyret være sektortilsynsmyndighed for den kommunale forvaltning. Landsstyret skal modtage styrelsesvedtægter for kommunerne, jf. § 1, stk. 4, orienteres om tid og sted for kommunalbestyrelsens møder, jf. § 8, stk. 1 og 3, og har ret til at være repræsenteret ved kommunalbestyrelsens behandling af sager for lukkede døre, jf. § 9, stk. 4. Endvidere skal Landsstyret modtage referat fra kommunalbestyrelsens møder, jf. § 16, stk. 3, og Landsstyret skal orienteres om besvarelse af revisionsberetninger, jf. §§46, stk. 2, og47, stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og foreslås indsat for at præcisere, at såfremt der findes særlige klage muligheder eller tilsynsmyndigheder på et specifikt område, kan Landsstyret ikke føre tilsyn med området. Som eksempel kan nævnes klager over afgørelser i henhold til sociallovgivningen, der skal behandles af Det Sociale Ankenævn og derfor ikke kan indbringes for tilsynsmyndigheden.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og foreslås indsat for at tydeliggøre, at Landsstyrets tilsynsforpligtelse ikke gælder rent ansættelsesretlige regler. Ansættelsesretlige spørgsmål henvises til det ansættelsesretlige system.

Til § 57

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og foreslås indført for at tydeliggøre, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at udlevere det materiale, Landsstyret måtte ønske i forbindelse med udførelsen af tilsynet. Kommunalbestyrelsen er således forpligtiget til at udlevere al dokumentation, som tilsynsmyndigheden forlanger, uanset i hvilken form det foreligger.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og foreslås indsat for at give Landsstyret en mulighed for, at kontrollere kommunernes økonomiske forvaltning i særlige tilfælde.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og foreslås indsat for at give Landsstyret mulighed hurtigere at indbringe en sag for Tilsynsrådet, såfremt der ikke inden for en fastsat tidsfrist fremsendes den ønskede dokumentation for forhold, som Landsstyret ønsker uddybet i forbindelse med tilsynet. Tidsfristen vil blive fastsat i hvert enkelt forhold og vil tage hensyn til sagens kompleksitet og geografiske beliggenhed.

Til stk. 4

Bestemmelsen er ny og foreslås indført for at sikre, at kommunalbestyrelsen, som led i sagens oplysning, kan fremsende interne arbejdsdokumenter til Landsstyret, uden at disse derved mister karakteren af interne arbejdsdokumenter og derved kan udleveres i forbindelse med anmodning om aktindsigt.

Til stk. 5

Bestemmelsen er ny og foreslås indført for at give Landsstyret bedst mulige arbejdsbetingelser i forbindelse med udførelsen af tilsynet. Bestemmelsen skal sikre, at tilsynet får bedst mulig faglig og faktisk indsigt i sager, som behandles eller tænkes behandlet af tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden vil således kunne indhente eksempelvis skatteoplysninger fra de relevante myndigheder.

Til § 58

Bestemmelsen er ny og foreslås indført for at skabe klarhed over, at Landsstyret varetager sektortilsynet og derfor alene kan beslutte, om en sag har sådan karakter, at sagen bør indbringes for Tilsynsrådet med overvejelse af sanktioner.

Til § 59

Bestemmelsen svarer til den gældende § 55.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår en sammensætning af Tilsynsrådet, som har til formål at sikre, at det i sin løbende virksomhed opnår en høj grad af uafhængighed, af såvel Landstinget som Landsstyret

Til stk. 2

Ved generelt at angive, at en stedfortræder kan indkaldes ved forfald, omfatter bestemmelsen også muligheden for stedfortræderindkaldelse ved inhabilitet. Stedfortræderne udpeges af samme instanser, som jf. stk. 1, udpeger ordinære medlemmer.

Til § 60

Bestemmelsen svarer til den gældende § 56.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der som minimum skal afholdes et årligt møde. Bestemmelsen fastslår endvidere, at Tilsynsrådet kan mødes, når formanden eller 3 medlemmer finder det nødvendigt, dog mindst en gang årligt. Formanden har kompetencen til at indkalde til møder jf. stk. 2, og er således forpligtet til at indkalde til møde, når 3 medlemmer forlanger det.

Til stk. 2

Formanden har kompetencen til at indkalde til møder, samt beslutte tid og sted for møderne.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår en forpligtelse for formanden til at orientere Tilsynsrådets medlemmer om, hvilke sager der bliver behandlet på mødet samt fremsende de nødvendige sagsoplysninger til behandling af sagerne.

Til stk. 4

Tilsynsrådets Formand er forpligtet til at sørge for, at der under møderne udfærdiges et beslutningsreferat, som underskrives af de deltagende medlemmer straks efter hvert møde.

Ethvert medlem af Tilsynsrådet har ret til at få afvigende meninger indført i referatet tilsvarende retten for kommunalbestyrelsesmedlemmer i § 16, stk. 1.

Til § 61

Bestemmelsen svarer til den gældende § 57.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet er beslutningsdygtigt, når Tilsynsrådets formand og minimum 2 medlemmer er til stede.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at afgørelser træffes ved stemmeflertal. Endvidere fastslår bestemmelsen, at såfremt der er stemmelighed, vil formandens stemme være afgørende for sagens afgørelse.

Bestemmelsen fastslår endvidere, at ethvert medlem af Tilsynsrådet kan standse udførelsen af en afgørelse ved at kræve sagen forelagt det samlede Landsstyre til afgørelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen tydeliggør, at medlemskab af en kommunalbestyrelse i en kommune, hvis forhold drøftes af Tilsynsrådet, medfører inhabilitet.

Til § 62

Bestemmelsen viderefører den gældende § 58.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver Tilsynsrådets formand kompetence til at afgøre sager, som ikke giver anledning til tvivl, samt sager som ikke tåler udsættelse.

Endvidere fastslås, at Tilsynsrådet formand har ansvaret for, at Tilsynsrådets beslutninger udføres.

Til stk. 2

Beslutninger truffet af Tilsynsrådets formand skal forelægges på det førstkommende møde i Tilsynsrådet.

Til stk. 3

Bestemmelsen foreskriver, at Tilsynsrådets sekretariat udpeges af Landsstyret, men ikke nødvendigvis er en del af Landsstyrets administration.

Sekretariatet forudsættes i sin sagsbehandling at være uafhængigt af Landsstyret og refererer alene til Tilsynsrådets formand, som ud fra almindelige forvaltnings-retlige grundsætninger om delegation vil kunne anmode sekretariatet om at afgøre enkelte sager eller visse sagstyper på sine vegne.

Til § 63

Bestemmelsen svarer til den gældende § 60, og fastslår at udgifterne til Tilsynsrådets arbejde afholdes af landskassen.

Til § 64

Bestemmelsen svarer til den gældende § 61, stk. 1 og 2.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet kan sætte lovstridige beslutninger truffet af kommunalbestyrelsen, af økonomiudvalget eller dets medlemmer samt af et stående udvalg eller dets medlemmer ud af kraft.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Tilsynsrådet mulighed for under visse nærmere angivne betingelser at suspendere en kommunal beslutning, indtil det er afgjort, om den skal sættes ud af kraft jf. stk. 1. Bestemmelsen er indført for at sikre Tilsynsrådet den fornødne tid til at tilvejebringe det relevante beslutningsgrundlag til spørgsmålet om lovligheden af en kommunal beslutning uden at blive afskåret fra at sætte afgørelsen ud af kraft som følge af, at beslutningen i mellemtiden er bragt til udførelse.

Reglen foreskriver, at en beslutning, som er bragt til udførelse, kun vil kunne sættes ud af kraft under visse, nærmere angivne betingelser, hvilket skyldes, at en beslutning, som er bragt til udførelse, må borgerne som udgangspunkt kunne have tillid til.

Dette forbud mod at sætte allerede effektuerede beslutninger ud af kraft findes dog at burde begrænses til den situation, som foreligger, når nr. 1-2 er opfyldt. Det vil således være ubegrundet at forbyde en suspension af en ulovlig bebyrdende forvaltningsafgørelse, som den af afgørelsen bebyrdede borger ønsker sat ud af kraft. Hvis der i et sådant tilfælde ikke er nogen klageinstans, og der ikke er et væsentligt modhensyn, navnlig til andre borgere, skal en gennemførelse af beslutningen ikke kunne sikre kommunalbestyrelsen imod, at afgørelsen bliver sat ud af kraft, og dermed forringe borgernes retsstilling.

Da der kræves en skriftlig begæring fra borgerne om at sætte en beslutning ud af kraft eller om suspension, vil der normalt ikke kunne blive tale om at sætte begunstigende forvaltningsafgørelser, som er bragt til udførelse, ud af kraft.

Til § 65

Til stk. 1

Bestemmelsen afløser den gældende § 17, stk. 1.

Landsstyret foreslår, at der direkte i lovgivningen anføres, hvad det faste vederlag skal dække. Det er Landsstyrets erfaring, at det har givet store administrative problemer i kommunerne, at det ikke nærmere var specificeret, hvad det faste vederlag dækker. Det forudsættes, at der så vidt muligt ved fastlæggelsen af satserne for de faste vederlag sikres et niveau, som gør det attraktivt for såvel private erhvervsdrivende som for privat ansatte lønmodtagere og offentligt ansatte at gå ind i kommunalpolitik. Ligesom der naturligvis vil blive taget højde for den arbejdsbyrde, der er indeholdt i det faste vederlag. Landsstyret udarbejder i henhold til stk. 7, en bekendtgørelse, hvoraf satserne vil fremgå.

Borgmestervederlaget er reguleret i §66, stk. 1, nr. 1. Vedrørende vederlæggelse af viceborgmestre henvises der til §66, stk.1, nr. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende § 17, stk. 2, og giver kommunalbestyrelsen en mulighed for at fastsætte et tillægsvederlag til de stående udvalgs formand efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Bestemmelsen påtænkes anvendt, når formanden udfører ekstraordinære opgaver udover, hvad der normalt er fastsat at skulle varetages af formanden.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer til den gældende § 18, stk. 4, og er indsat for at sikre adgang til at overføre det faste vederlag til en stedfortræder, som indtræder i kommunalbestyrelsen i mindst 2 måneder, uanset, om det faste medlems fravær kan henføres til § 15, stk. 1, eller § 15, stk. 2.

Til stk. 4

Bestemmelsen svarer til den gældende § 17, stk. 5, og er en parallel til bestemmelsen i stk. 4. Bestemmelsen er gældende for det kommunalbestyrelsesmedlem, som varetager hvervet som formand for et stående udvalg i mindst 2 måneder.

Til stk. 5

Reglen er videreført fra den gældende § 17, stk. 6, og fastholder det almindelige princip om, at folkevalgte, som udfører rejseaktivitet i forbindelse med hvervet, uanset vederlæggelses-formen, har krav på godtgørelse for opholds- og rejseudgifter.

Bestemmelsen har navnlig betydning for bygdebeboeres deltagelse i kommunalbestyrelses- og udvalgsmøder. Det skal dog i den forbindelse understreges, at Landsstyret forventer, at de nye storkommuner i udvidet omfang vil anvende muligheden for at afholde møder ved hjælp af telekommunikation.

Til stk. 6

Bestemmelsen fastsætter, at landsstyret udarbejder nærmere regler for faste vederlag, tillægsvederlag, diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste samt de nærmere regler for disse ydelsers udbetaling og budgettering. Ved fastlæggelsen af vederlagsstørrelsen tages der udgangspunkt i landstingets beslutning om, at strukturreformen skal medføre besparelser i forhold til de nuværende udgifter. Vederlagsudgifterne kan derfor ikke overstige de nuværende kommunale rammeudgifter til vederlagsområdet i dag.

Til stk. 7

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 17, stk. 8, og er indsat for at sikre, at alle medlemmer af en kommunalbestyrelse, og en bygdebestyrelse stilles lige.

Til stk. 8

Bestemmelsen giver medlemmer af kommunalbestyrelser ret til orlov uden tab af vederlag ved graviditet, barsel og adoption, i henhold til lovgivningen herom. Bestemmelsen er indsat på opfordring af Landstingets Midlertidige udvalg vedrørende Strukturreformen.

Til § 66

Bestemmelsen svarer til den gældende § 37.

Til stk. 1

Det er hensigten, at der i forbindelse med denne lovs ikrafttræden skal ske en generel revision af vederlæggelsesreglerne for kommunalpolitikere.

Ved fastsættelsen af borgmestervederlaget forudsættes taget højde for borgmesterens arbejde som medlem af kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen i nr. 2 svarer til den gældende § 37, stk. 2, og overlader på samme måde til Landsstyret at fastsætte regler for viceborgmestres og evt. andre kommunalbestyrelsesmedlemmers funktion i borgmesterens forfald, jf. bemærkningerne til § 23, stk. 4.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende § 63, stk. 5.

Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om nedsættelse eller bortfald af vederlag i forbindelse med afsættelse af borgmesteren i henhold til § 24. Afgørelsen skal træffes under hensyntagen til nægtelsernes omfang og beskaffenhed.

Til Stk. 3

Kommunalbestyrelsens afgørelse i henhold til stk. 2 skal af kommunalbestyrelsen indbringes for domstolene på borgmesterens forlangende.

Til § 67

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende § 65.

Til § 68

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende § 59 og fastslår, at Tilsynsrådets medlemmer vederlægges efter reglerne i landstingslov om vederlag m.v. til medlemmer af Landstinget og Landsstyret m.v. Ordningen har fungeret fint i praksis og bibeholdes derfor uændret.

Til § 69

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår Tilsynsrådets mulighed for at pålægge de medlemmer af kommunalbestyrelsen, som undlader at udføre en handling, som vedkommende er ansvarlig for, tvangsbøder. Bestemmelsen kan f.eks. anvendes, hvis en kommunalbestyrelse ikke i henhold til § 56 udleverer oplysninger og dokumenter til Landsstyret.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at Tilsynsrådet kan anlægge erstatningssag mod et kommunalbestyrelsesmedlem, som har ansvaret for, at kommunen har lidt et tab. Der kan ikke sættes faste rammer for tabets størrelse i forbindelse med, at der anlægges erstatningssag. Hvorvidt tabet er stort nok til, at der anlægges erstatningssag, vil bero på en konkret vurdering.

Til stk. 3

Bestemmelsen sigter til indførelse af et erstatningsretligt bodsinstitut som alternativ til et sagsanlæg. Betingelserne for at anlægge sag skal dog være opfyldt, hvilket vil sige, at kommunen skal have lidt et tab, og medlemmet skal være erstatningsansvarligt efter grønlandsk rets almindelig erstatningsregler.

Der er ikke tale om solidarisk hæftelse for de medlemmer, som skal betale bodsbeløbet, og der skal fastsættes et beløb for hvert medlem.

Hvis flere medlemmer er pålagt bod, og kun nogle af disse ønsker at acceptere boden, vil Tilsynsrådet kunne stille sagen for de pågældende i bero, til domstolsafgørelse foreligger for de medlemmer, som ikke har ønsket at betale boden.

Grønlands Landsret har meddelt, at bod pålagt efter nærværende bestemmelse vil kunne tvangsfuldbyrdes umiddelbart efter den grønlandske retsplejelovs kapitel VII, § 1, stk. 3.

Til stk. 4

Bestemmelsen foreskriver, at et medlem har pligt til at stemme for en beslutning, som medlemmet ved eller bør vide, at kommunalbestyrelsen har pligt til at træffe, og omvendt har et medlem pligt til at stemme mod en beslutning, som vedkommende ved eller bør vide er ulovlig.

Medlemmet bliver ikke kun ansvarligt ved at undlade at stemme men tillige, hvis vedkommende er udeblevet fra mødet uden lovlig grund, og ved eller bør vide, at deltagelse i mødet kunne have forhindret den ulovlige beslutning eller undladelse.

Til § 70

Bestemmelsen svarer til den gældende § 62.

Til stk. 1

Bestemmelsen er en mulighed for at lempe erstatningen for tab, såfremt der findes at være formildende omstændigheder ved den udviste skyld, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Til § 71

Bestemmelsen svarer til den gældende § 67.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at en kriminalisering af grove overtrædelser af denne landstingslov er et yderst formålstjenligt supplement til reglerne om ophævelse og

suspension af kommunale beslutninger, tvangsbøder og personligt ansvar, og er en logisk parallel til reglerne om ansvarlighed for landsstyremedlemmerne.

Til stk. 2

Bestemmelsen er indsat for at undgå grundløse, bagatelagte eller tvivlsomme anmeldelser til politiet af overtrædelser af styrelsesloven.

Til § 72

Til stk. 1

Lovforslaget foreslås sat i kraft 1. januar 2009 samtidig med, at kommunesammenlægningen træder i kraft.

Til stk. 2

Den gældende landstingslov nr. 20 af 3. november 1994 om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. foreslås ophævet samtidig.

Til stk. 3

Kommunernes Revision har gennem mange år revideret regnskaber for kommunerne. Kommunernes Revision A/S er imidlertid ikke på nuværende tidspunkt i stand til at opfylde revisorlovens bestemmelser om, at statsautoriserede revisionsfirmaer kun må ejes af revisorer.

Kommunernes Revision A/S arbejder på at opfylde revisorlovens bestemmelser, men vil først ved udgangen af 2011 være i stand til at opfylde disse.

Det foreslås derfor, at stramningen af kravet til revisor først træder i kraft 1. januar 2012.

Til stk. 4

Landsstyret forventer i løbet af kort tid at udarbejde nye bekendtgørelser, som følge af denne landstingslov, men foreslår, at de nuværende bekendtgørelser forbliver i kraft, indtil de erstattes eller ophæves af nye.

De gældende bekendtgørelser er:

- 1) Bekendtgørelse nr. 29 af 18. september 1995 om kommunernes budgetlægning, regnskab, revision og kasse- og regnskabsvæsen.
- 2) Bekendtgørelse nr. 23 af 12. september 1997 om pension og efterløn til borgmestre og dennes ægtefælle og børn.

3) Bekendtgørelse nr. 14 af 23. august 1999 om revision af Hjemmestyreområderne i kommunerne m.v.

4) Bekendtgørelse nr. 35 af 5. oktober 2001 om vederlæggelse af kommunalbestyrelses- og bygdebestyrelsesmedlemmer m.v. samt borgmestre og viceborgmestre.